

குமரகுருபரர் சீர்தீரம்: 41

குமரகுருபரர் சுமார் இருநூறு வருஷங்களுக்கு முன் திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த ஸ்ரீவைகுந்தமென்னும் பகியினில் சைவவேளாள குலத்திற்பிறந்தவர். இவர் ஐந்துவயதுவரையில் ஊமையாகவிருந்து அவ்வயதில் திருச்செந்தூர் முருகக்கடவுளின் அழக்கிரகத்தால், திருச்செந்தூர்க்கந்தர் கலிவெண்பாவென்னும் பிரபந்தமும் பிறகு, மீனாஷியம்மன் பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பிரபந்தமுமியற்றினர். இவர்துறவறத் தைக்கைப்பற்றித் தருமபுரமடாலயத் தம்பிரானை ஞானாகிரியனாகப்பெற்று, அதுவரையில் தன்கல்வித்திறத்தாற்கிடைத் தபொருளைக் கொண்டு டில்லிப்பிரதேசத்தில் மடாலயங்கட்டி அங்கு அன்னதானஞ்செய்து வசித்திருந்து, அதிபாலிய தரையிலேயே விண்ணுலகடைந்தனர். இவா செய்த பலநூற்களில் நீதிநெறிவிளக்கமுமொன்று.

நீதி - என்பது மனுமுதலியநூற்களில் விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்தலும், விலக்கப்பட்டவற்றை ஒழித்தலுமாகிய முறைமை. நெறி - இம்முறைமையாகியவழி; விளக்கம்-இவ்வழியைக்காட்டுந்தீபம். இப்பொருளுள்ள இம்மூன்று சொற்களில் நீதி+நெறி, என்பதுபண்புத்தொகைநிலைத்தொடர், நெறி+விளக்கம், என்பது இரண்டாம்வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கத் தொகைநிலைத்தொடர். இப்படித் தொக்கி நின்ற, “நீதிநெறிவிளக்கம்” என்னும்பெயர், நீதியாகிய நெறியைவிளக்கிக்காட்டும் தீபம்போன்றதானுக்கு இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக்காரண குறியாய்வந்தது. நீதிநெறி - என்பதைச் சம்பந்தப்பொருள்தாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடரொனலும் பொருந்தும். விளக்கம் - தொழிலாகுபெயர்.

ஸ்ரீ

நீதிநெறிவிளக்கம்

நீரிற் குமிழி யிளமை நிறைசெல்வம்
நீரிற் சுருட்டு நெடுந்தினைகள் - நீரில்
எழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்கா னென்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று.

இதன் பதப்பொருள். இளமை-இளமைப்பருவம், நீரில்-நீரிலுண்டாகும், குமிழிஆகும்-குமிழிபேர் ல நிலையில்லாததாகும் நிறைசெல்வம் - குறைவில்லாதசெல்வம், நீரில்-நீரினிடத்து. சுருட்டும்(காற்றினால்) சுருட்டப்படும், நெடுதினைகள் ஆகும்-நெடுமையாகிய அலைகள்போல நிலையில்லாததாகும், யாக்கை-உடம்பு, நீரில் - நீரிலெழுதிய, எழுத்து ஆகும் - எழுத்துப்பேர் ல நிலையில்லாததாகும். (.ஆதலால்) நமரங்காள் - நம்மவரே, எம்பிரான் - நமகடவுளுடைய, மன்று - சபையை, வழுத்தாதது - துதியாமலிருப்பது, என்னே - யாது காரணம். (1)

கருத்து - இளமையும், செல்வமும், உடம்பும் நிலையில்லாதனவாதலால் விரைந்து கடவுளைத் துதிக்க வேண்டுமென்பது. ஆகும் என்பதனைக் குமிழி, தினைகள் என்பவற்றோடுங்கூட்டுக. சுருட்டும் செயப்பாட்டு எதிர்காலப் பெயரொச்சம் ; சுருட்டு-பகுதி, அ-சாரியை, ப்-சந்தி, படு-செயப்பாட்டு வினைப்பொருள்தரும்வினா, உகரங்கெடுதல் சந்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, உம்- எதிர்காலப்பெயரொச்சவினா, உகரங்கெடுதல், சந்தி. இப்படி முடிந்துநின்ற சுருட்டப்படும்- என்பது படு-வினா முடிவியவை தொகுக்கப்பட்டு நின்றது. குமிழி தொழிலடியாகப்

பிறந்தபெயர்; குமிழ்-பகுதி, இ-வினைமுதற் பொருள்தரும் விசுதி, இப்பகுதி முகிழ் என்னும் முதனிலைத் தனிவினைப்பெயர், தசை, சதை, என எழுத்து நிலைமாறியின்றற்போல் நின்றசொல். வினைமுதற் பொருள்தரும் இகரவிசுதி புணர்ந்து கெட்டுநின்ற பெயராகிய திரை பன்மை விசுதியாகிய கள்விசுதியேற்று நின்றது.

அறம்பொரு ளின்பமும் வீமம் பயக்கும்
புறங்கடை நல்லிசையு நாட்டும்- உறுங்வலொன்
றுற்றுழியுங் கைகொடுக்குங் கல்வியி னூங்கில்லை
சிறுநயிர்க் குற்ற துணை.

இ - ள். அறம்- தருமத்தையும், பொருள்- பொருளையு
ம, இன்பமும் - இன்பத்தையும், வீமம்-மோட்சத்தையும், பய
க்கும்-கொடுக்கும், புறங்கடை-தலைவாயலில், நல் இசையும்-
குற்றமில்லாத கீர்த்தியையும், நாட்டும்- நிலைபெறச் செய்யும்,
உறும் - மிசுப்பெரிய, கவல் ஒன்று - ஒருகவலை, உற்றுழி
யும் - நெரிட்டவிடத்தும், கைகொடுக்கும் - உதவிசெய்யும்,
(ஆதலால்) சிறுஉயிர்க்கு- சிலவாழ் நாளையுடைய உயிரகளுக்
கு, உற்றதுணை- நீங்காததுணை, கல்வியின்னங்கு- கல்வியினு
ம மெற்பட்டது, இல்லை - இல்லையாம். (2)

கருத்து. விதிவிலக்குகளைத்தெரிவித்துப்பொருள் தேடி
யின்பத்தை அநுபவிக்கு முறையையும், மோகத்தையுந் தர
வும், நல்லகீர்த்தியைந் தரவும், துன்பத்தினின்று நீங்கு விக்க
வும் வல்லது கல்வி. இன்பம் பண்புப்பெயர் ; இன் பகுதி,
பம்- பகுதிப்பொருள் விசுதி. இவ்வாறன்றி மாட்சிமை என்ப
து-போல, இன்-பகுதி; பு - பகுதிப் பொருள் விசுதி அம் அப்
பொருளதாகிய விசுதிபோல் விசுதிஎனினும் பொருந்தும். ப
யக்கும் செய்யுமென் வாய்பாட்டெதிர்கால வினைமுற்று;
பயம்என்னும் பெயரடியாகத் தோன்றிய பய-பகுதி, க்-சந்தி.

சு-சாரியை, உம்-எதிர்கால முற்றுவிசுதி, உகரங்கெடுதல் சந்தியால் வந்தவிகாரம். இதுபெயொச்சமே வினைமுற்றானது. கடைப்புறம் என்னும் ஆரூர் வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர் பின்முன்னாக நிற்பதாதலால் புறங்கடை-இலக்கணப்போலி.

தொடங்குங்காற் துன்பமாயின்பம் பயக்கு
மடங்கொன் றறிவுகற்றங் கல்வி - நெடுங்காமம்
முற்பயக்குஞ் சின்னீர வின்பத்தின் முற்றிழாய்
பிற்பயக்கும் பீழை பெரிது.

இ-ள். முற்றிழாய் - தொழில் முடிந்த ஆபரணத்தையுடையானே, கல்வி - கல்வியானது, தொடங்குங்கால்-(என்னை) ஆரம்பிக்குங்காலத்தில், துன்பம்ஆய்-துக்கத்தைத்தருவநாடி இன்பம் - சுகத்தை, பயக்கும்- (பின்) தரும், (அல்லாமலும்) மடம் - அறியாமையை, கொன்று- இல்லாமற் செய்து, அறிவு - அறிவை, அகற்றும் - விசாலமாக்கும், நெடுகாமம் - பெருங்காமமானது, முன் - ஆரம்பத்தில், பயக்கும்-கொடுக்கிற, சின்மைநீர - அற்பத்தன்மையுள்ள, இன்பத்தின்- சுகத்தைப் பார்க்கிலும், பின் - பின்பு, பயக்கும்-கொடுக்கிற, பீழை-துக்கம், பெரிது - மிகுந்ததாகும். (3)

எனவே கல்வியையே மிகுதியும் பயிலவேண்டும் என்பது பெறப்படுகிறது சாலமென்னும்பெயர்,கால்-எனஅம்-கடைக்குறையாய் வந்தது. அகற்றும் பிறவினையாகிய வினைமுற்று - அசல் தன்வினைப்பகுதி,று-பிறவினைப்படுத்தும் விசுதி,லகரம் தகரமானது சந்தியால்,இவ்வாறுமுடிந்துகின்றஅகற்று-பகுதி உம்- எதிர்காலவிசுதி, உகரங்கெடுதல்சந்தியால்வந்த விகாரம், இங்குபெயொச்சம் வினைமுற்றாயினது. முன்,பின், என்பன,பண்புப் பெயர்கள்; முன்னென்பது ஐ-விசுதி பெற்று முன்னை எனவும், பு-விசுதி பெற்று முன்பு எனவும், நர்-விசுதி

பெற்றுமுன்னர் எனவும், அம்-விகுதிபெற்று முன்னம் எனவும்வரும். பின்- என்பது அம்-விகுதி ஒழிந்த வற்றைப் பெற்றுவரும்.

கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிரப் பெண்டிர்க்குச்
செல்வப் புதல்வனே யீர்ங்கவியாச் - சொல்வளம்
மல்லல் வெறுக்கையா மாணவை மண்ணுறுத்தும்
செல்வமு முண்டு சிலர்க்கு.

இ-ள். கல்வியே - கற்றகல்வியே, கற்பு உடைய - கற்பையுடைய, பெண்டிர் (ஆக) - மனைவியராகவும், அப்பெண்டிர்க்கு - அம்மனைவியர்க்கு, ரார்கவியே - இனிமையாகிய செய்யுளே செல்வப்புதல்வன் ஆக - செல்வப் புத்திரனாகவும், சொல்வளம் ஏ - (கேட்போர்க்குப் பொருள் தெரியச்சொல்லுகின்ற) சொல்லினது வளப்பமே, மல்லல் - மிகுதியாகிய, வெறுக்கை ஆக - பொருளாகவும், (இருந்தாலும் அல்லாமல்) சிலர்க்கு - சிலருக்கு, மாண் அவை - (கல்வியறிவு கேள்விகளால்) மாட்சிமைப்பட்ட சபையை, மணஉறுத்தும் - அலங்காரப் படுத்துகின்ற, செல்வமும் உண்டு - செல்வமும் உளதாம். (4)

மாணவை மண்ணுறுத்துஞ்செல்வமுண்டாதலருமைபற்றிச் செல்வமும் என்றதோடு சிலர்க்கென்றுஞ்சொல்லினர். ஏ - பிரிநிலை. “இருந்தாலும் அல்லாமல்” என்பது இசையெச்சம். உம்மை இறந்தது தழீஇயதனோடு உயர்வு சிறப்புப்பொருளது. உடைய என்னும் குறிப்புப்பெயரெச்சமும், ஆக என்னும் செயவெனச்சமும் மாறு தொகுத்தலாய் நின்றன. பெண்டின்பெண் ஒருவர் மனைவியை வேறொருவர் சொல்லுங்கால் பன்மைபாற் சொல்லுதல் முறைமையாதலால் அவ்வாறு உயர்வு பற்றிவந்தபால் வழுவமைதி; பெண்டின்பண்டியாகப் பிறந்தபெயர்; பெண்டு பகுதி, இர் - பலர்பாற் படர்க்கை விகுதி, உகரங், கெடுதல்சந்தியால்வந்தவிகாரம். பெண்டு - பண்பு

மூலமும் - உரையும்

ப்பெயர்; பெண்-பகுதி, து - பகுதிப் பொருள்விசுதி, தகரம்
மானது டமர சந்தியால்.

எத்துணைய வாயினுங் கல்வி யிடமறிந்

துய்த்துணர் வில்லெனினில்லாகும்-உய்த்துணர்ந்தும்
சொல்வன்மை யின்றெனினென்றோ மஃதுண்டேல்
பொன்மலர் நாற்ற முடைத்து.

இ-ள். எத்துணைய ஆயினும்-எவ்வளவின ஆனாலும், இடம்
அறிந்து- நல்ல ஆசிரியனையடுத்து, கல்வி - கல்விகளை, உய்
த்து உணர்வு - ஆராய்ந்து அறிதல், இல் எனின் - இல்லையா
னாலு, இல் ஆகும்-(அக்கல்வியாற்பயன்) இல்லையாம், உய
த்துணர்ந்தும் - அவ்வாறு ஆராய்ந்தறிந்தும், சொல்வன்மை-
(பிறருக்கு ஏற்கச்சொல்லும்) சொல்லினதுவன்மை, இன்று
எனின்-இல்லாவிட்டால், என் ஆம்- என்னபயன்படும், அஃ
துஉம்உண்டு எல்-அச்சொல்வன்மையும் உண்டானால், பொன்
மலர்-பொன்னூற் செய்தமலர், நாற்றம் உடைத்து- மணமு
டையது போலும். (5)

கல்வி : —கணிகம், எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம் மு
தலியபலவகைப்படுதலால், அதனை எத்துணைய எனப்பன்மை
யாற் சொல்லினார். எத்துணைய வாயினு மென்ற உம்மை மிகு
தி குறைவு இரண்டிற்கும் பொதுவாய் நின்றலால் உயர்வு சிற
ப்பினோடு இழிவுசிறப்பிலும் வந்தது. அஃதென்பதனீற்றில் இ
றந்தது தழீஇய எச்சவும்மை தொகுத்தல் பெற்றது. எல்-எனி
லென்பதன்மருஉ, பொன்மலர்- மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொ
கை நிலைத்தொடராகக் கொள்ளுதலே யன்றிப்பண்புத் தொ
கைநிலைத்தொடராகக் கொண்டு, பொன்னாகிய மலரொனவிரித்
துப்பொருள்கொள்ளலுமாம். நல்லாசிரியனிடத்தே கல்வி க
ற்கவேண்டு மாதலால் இடம் அவனுக்காயிற்று. உம்மை உய
வுசிறப்பு. “இல்ஆகும்” என்பதற்கு அவை கல்விகளல்ல என்ப
துகருத்து. உணர்ந்துமென்ற உம்மை உயர்வுசிறப்பு. என்-

எவனென் பதர் மருட. போலும் என்பது சொல் லெச் சம்.

அவையஞ்சி மெய்விதிர்ப்பார் கல்வியுங் கல்லார்
அவையஞ்சா வாகுலச் சொல்லும-நவையஞ்சி
சுததுண்ணார் செல்வமு நல்கூர்ந்தாரின்னெ மும
புசுதலிற் புவாமை நன்று.

இ-ள். அவை- (சுற்றவர்கூடிய) சபைக்கு, அஞ்சி- பயர் து, மெய்விதிர்ப்பார் - உடம்பு நடுங்குவோருடைய, கல்வியும- கல்வியறிவு ம, கல்லார் - மூடர்களுடைய, அவை அஞ்சாத- சபைக்கு அஞ்சாது, ஆகுலச்சொல்லும்- ஆரவாரமாகியசொல் லும், நவைபஞ்சி - (பொருள்நேடுங்காலத்தில் பழிபாவங்க ளாகிய) குற்றநதுக்குப்பயந்து, சத்து- (இரப்பவர்க்கு)கொடு து, உண்ணா- (நாமும்) அதுபவியா தவாடைய, செல்வமும- செல்வப்பொருளும், நல்கூர்ந்தார்-சரித்திராருடைய, இன்னவமு ம (நகைக்குண முதலிய) இனிமையாகிய நல்லதன்மையும், புததலிள்- உண்டாயிருப்பதினும், புவாமை- உண்டாகாமை யே, நன்று நல்லது. (6)

சுத்து என்றதனால் இரப்பவரென்பது பெறப்பட்டது. ா த்து- எதுகைத் தொடைநோக்கிவந்த வலித்தல் விகாரம். அ ஞ்சா-சீர்தனை நோக்கிவந்த தொகுத்தல்விகாரம். மெய்விதிர் ப்பார் நினைவழுவமைதி. நகைக்குணமுதலிய தன்மையாவ னை: -நகைக்குணம், இளமை அழகு, கல்வியறிவு என்பன. “வி திர்ப்பார்” எதிர்கால வினையாலணையும்பெயராயினும் பகர இ டைநிலை இயல்பு குறித்துநின்றது. நல்கூர்ந்தார்-நல்குரவு என் னுபெயரடியாகப் பிறந்தஇறந்தகால வினையாலணையும்பெயர்: நல்கூர்-பகுதி, த்- சந்தி, த்-இறந்தகாலஇடை நிலை, ஆர்-படர் க்கை விகுதி, சந்தி த்தகரம் நகரமானது மெலித்தல் ாரம்.

கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தெனினும்
மலரவன்வண்டமிழோர்க்கொவ்வான்-மலரவன்செய்
வெற்றுடமபு மாய்வனபோன் மாயா புகழ்கொண்டு
மறநிவர் செய்யு முடமபு.

இ-ள். வந்தமிழோர் - வனமாசிய தமிழ்ப்புலவர், செய்
யும - படைக்கின்ற, மற்று உடமபு - (தூற்களாகிய) உடம்
புகள், புகழ்கொண்டு - புகழை அடைந்து, மலரவன்செய்
பிரமன்படைச்சு, வெறு உடமபு - பயன்படாத உடமபுகள்
மாய்வன போல - ஆழிவனபோல, மாயா - அழியா, (ஆத
லால்) கலைமகள்- சாஸ்வதியினது, வாழ்க்கை- வாழ்க்கையா
னது, முகத்தது எனினும் - (இருவர்க்கும்) முகத்தினிடத்
தாயினும், மலரவன் - அப்பிரமன், இவர்க்கு - இத்தமிழ்ப்
புலவர்க்கு, ஒவ்வான் - ஒப்பாகான். (7)

வண்டமிழோரென்பதை மற்றடியிலும், அங்குள்ள இவர்
என்பதை அச்சொலுள்ள விடத்திலும் கூட்டிப்பொருள்
சொல்லவும்-உம்மை உயர்வுசிறப்பு. முகத்தது-இடமடியாகப்
பிறங்கு குறிப்பு வினையுடைய; முசும-பகுதி, அத்து, அசாரி
யைகள், து-ஒன்றன் படாகவைக்குதி, பகுதி என்று மகரமும்,
சாரியை முதலகரமும், ஈற்றுசுரமும் கெடுதல் சந்தியால். மலர
வன் இடமடியாகப் பிறந்தபெயர்; வினமுதற் பொருளின்த
ன்மையுடைய விருதியாகிய இசுரமபுணர்த்து கெட்ட, மலர்-ப
குதி, அ-சாரியை, வ-சந்தி, அன்- ஆண்பாற்படர்க்கை விருதி
பின்னுள்ளமலரவன் சுட்டுப்பொருளது.

வ்ருந்தித்தாங் கற்றன வோம்பாது மற்றும்
பரிந்துகில கற்பான் றொடங்கல் - கருந்தனம்
கைத்தலத்த வுப்த்துச் சொரிந்திட டரிப்பரித்தாங்
கெய்த்துப் பொருள்செய் திடல்.

இ-ள். தாம் - தாங்கள், வருந்தி-வருத்தப்பட்டு, கற்றன-
கற்றதுற்பொருள்களை, ஓம்பாது - (சிர்தித்தல் முதலானவற்-
றால்) பாதுகாக்காமல், மற்று சில உம்-வேறு சிலதூல்களை
யும், பரிந்து-வருந்தி, கற்பான் - கற்க, தொடங்கல் - ஆரம்-
பித்தல், கைத்தலந்த- கையிலுள்ளனவாகிய, கருதனம்-மிக்-
கபொருள்களை, உய்த்து - தாங்கிக்கொண்டு போய், சொரிந்-
திட்டு -எறிந்து, ஆங்கு-எதிர்த இடத்தில், அரிப்பு அரித்து-
அரிப்புத் தொழில்செய்து, (அதாவது அரித்து) எய்து-இளை-
த்துகின்ற, பொருள் செய்திடல் - மறுபடி பொருள் சேர்த-
தல்போலும். (8)

உமமை-இறந்தது தமிழிய எச்சவுமமை. அரிப்பரித்து
என்பது போர்பொருநான் என்பதுபோல நின்றநாநலால்
அதற்கு அரிப்புசெய்து எனப்பொருள் சொல்லப்பட்டது.
இவ்வாறன்றி அரிப்பு - அரிப்புச்சருவியால், அரித்து- (மண்-
னை) அரித்து எனப்பொருளுரைநலும் கூடும். அரிப்பு-தொ-
ழிலாகுபெயராய் அந்தொழிற் கருவியை உணர்ந்தியதெனக்
கொள்ளினும் பொருத்தும. அரித்து செய்யப்படுபொருள்
குன்ற வியையாதலால் மண் என்றும் செயப்படுபொருள் வ-
ருவிக்கப்பட்டது. கற்பான் எதிர்காலவியையெச்சம்; விசுதி,
பான்.

எனைத்துணைய வேறு மிலம்பாட்டார் கல்வி
தினைத்துணையுஞ் சீர்ப்பா டிலவாம் - மனைத்தக்காள்
மாண்பில ளாயின் மணமக னல்லறம்
பூண்ட புலப்படா போல்

இ - ள். மனை - இவ்வாழ்க்கைக்கு, தக்காள் - தகுந்தவளா-
கிய மனைவி, மாண்பு - நற்குண நற்செய்கை, இலள் ஆயின்
இல்லாதவளானால், மணமகன் - கணவன், பூண்ட - மேற்
கொண்டன ஆகிய, நல்அறம் - நல்லதருமங்கள், புலப்படா

போல் - விளங்காதனபோல, இலம்பாட்டார் - தரித்திரருடைய, கல்வி - கல்விகள், எனைத்துணைய ஏனும் - எவ்வளவு மிகுதியுடையன ஆனாலும், தினைத்துணையும்- தினையளவும், சீர்பாடு - சிறப்புண்டாதல், இல ஆம் - இல்லையாம். (9)

எனவே பொருளில்லாவிட்டால் கல்விசிறப்படையாதென்பது கருத்து-தினை-சிறுமைக்குக் காட்டியவழி. எனை எத்தனை என்பதன்மருஉ. " ம்மைகளிரண்டில் முன்னது உயர்வுசிறப்பு ; பின்னது இழிவு சிறப்பு. இலம்பாட்டார்- தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயர்ச்சொல் ; இலம்பாடு- பகுதி, ஆர்-பலர்பாற்படர்க்கை விசுதி. குற்றியலுகரமாதலால் பகுதிஒற்றிரட்டலும், உகரங்கெடலும் அடைந்த இலம்,நலம்என்பது போன்ற அம்விசுதிப் பண்புப்பெயர். இப்பண்புப்பெயர் பெரும்பாலும் பாடென்றும் தொழிற்பெயரைச் சார்ந்தேவரும். பாடு-படு என்னும் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர்.

இன்சொல்லன்றாழ்மைய னாயினுமொன் தில்லானேல் வன்சொல்லி னல்லது வாய்திறவா - என்சொலினும் கைத்துடையான் காற்கீ ழொதுங்குங் கடன்ஞாலம் பித்துடைய வல்ல பிற.

இ-ள். இன்சொல்லன் - இனிமையாகிய சொல்லையுடையானும், தாழ் மடையன் - (கருந்தவருக்கு) அடங்கி கடக்கும் ஒழுக்கமுடையானும், ஆயினும்-ஆனாலும், ஒன்றும் இல்லான் எல் -பொருள் சிறிதும் இல்லாதவருயின், கடல் ஞாலம்-கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்துள்ளார், வல் சொல்லின் - (அவன் முகமறோககி) கடுஞ்சொல் சொல்லுதலினின்றும், அல்லது-இன்சொல் சொல்லுதற்கு, வாய்திறவா-வாயைத்திறவார்கள், என் சொல்லினும் - கடுஞ்சொல்லைச் சொல்லினும், கைத்து உடையான் - பொருளுடையானது, காற்கீழ் - காலின்கீழ், ஒதுங்கும் - அடங்கி நடப்பார்கள், (ஆதலால்) பித்து - பைத்

தியகுணத்தை, உடைய - உடையார்கள், பிற - நற்குணங்
களையுடையோர், அல்ல-அல்லார். (10)

ஒன்றென்னும் எண்ணலளவையை க்காட்டும் சொல் இங்
குச்சிறுமையை க்காட்டுகின்றது. அதனீற்றில் இழிவு சிறப்
போடு முற்றுப் பொருள்தரும் உம்மைநொக்கது. வன்சொல்
லின்- இந்த ஐந்தனுருபு நீங்கற்பொருளது.

இவறன்மை கண்டு முடையாரை யாரும்
குறையிரர் துங் குற்றேவல் செய்ப-பெரிதுர் தாம்
முற்பக னோலாதார் நோற்றாரைப் பின்செல்லல்
கற்பன்றே கல்லாமை யன்று.

இ-ள். இவறன்மை - உலோபத்தன்மையுடையராயிருத்த
லை, கண்டும்-அறிந்தும், உடையாரை-செல்வமுடையவர்களை
யாரும் - அல்லாரும், குறை - குழையாகிய பொருளை, இரந்தி-
யாசித்து, குறுவெல் உம் - (அவர்) ஏவின சிறுதொழில்க
ளையும், செய்ப-செய்வார்கள், முன்பகல் - முன்னாளில், பெரி
தும்-மிகுதியும், நோலாதார்-தவஞ்செய்யாதவர், நோற்றாரை-
தவஞ்செய்தவரை, பின்செல்லல்-பின்னொடர்தல், கற்புஅன்
றே-அறிவே ஆம். கல்லாமை அன்று-அறியாமை அல்ல.(11)

உலோபத் தன்மையுடையராயிருத்தலை அறிந்தபோது
அவரைநெருங்கல் கூடாததலால், கண்டும் என்றவும்மையு
ம், பெரிதும் என்றும்மையும் உயர்வுசிறப்பு. இரந்தும் என்
னும் உம்மையைக்குற்றேவலென்பதோடு கூட்டுக. இது இறந்
தது நழீஇய எச்சவும்மை. எவல் தொழிலாகும்பெயர். கார
ணவாகு பெயருமாம். இவறன்மை தொழிற்பெயர் ; இவறு
பகுதி, அல் விகுதி, உகரங்கெடுதல் சந்தியால். மை விசுகி
யார்-யாவ னென்னும் வினாப்பெயரின் மனுவ.

கற்றோர்க்குக் கல்வி நலனே கலனல்லால்
மற்றோ ரணிகலம் வேண்டாவாம் - முற்ற

மூழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா யாரோ
அழகுக் கழகுசெய் வார்.

இ-ள். கற்றோர்க்கு- கற்றுணர்ந்தவருக்கு, கல்வி நலனே-
கல்வியாலாகிய அறிவே, கலன் அல்லால் - ஆபரணம் அல்-
லாமல், மற்று ஓரணிகலம் - வேறே ராபரணம், வேண்டா-
வேண்டுவதில்லை, மூழுமணி - பெருமணிகளால் செய்யப்ப-
ட்ட, பூணுக்கு- ஆபரணத்துக்கு-பூண்- வேறுபரணம், மற்ற-
ஒருகாலத்திலும், வேண்டா- வேண்டுவதில்லை, யாரோ - எவர்
தாம், அழகுக்கு - அழகினுக்கு, அழகுசெய்வார் - அழகுசெய்-
பவர். (12)

மற்றோரணிகலம் என்பதற்கு மற்றோர்- செல்வப்பொ-
ருளுடையார், அணிந்துகொள்ளும் ஆபரணம், எள உரை
ப்பினும் பொருந்தும், வேண்டா என்னுஞ்சொல் “அற-
த்தாரிது வெவ்வேண்டா ” எனத்திருக்குபட் செய்யுளி-
லும் ஒருமைச்சுண் பெரும்பாலும் வழங்கி வருதலால், இல்-
என்பது இல்லை என்பதன் கடைக்குறை என்பதுபோலக்
கடைக்குறையி லடங்கும், கடைக்குறை விகாரம் பெறுவிட்-
டால் வேண்டாது எனவரும், இது செயப்பாட்டு வினைமுற்-
றுதலால் படுவிகுதி முதலியன தொகுததல் எனகொள்க.
ஆம் அசை. அணிகலம் என்பதில் அணி- வினைதொகைக்
குறிப்பாயினும் புணர்ச்சி வினைதொகை நிலைத்தொடராம்.
கலன்- இருகுறிலை அடுத்த மகரவீற்றுப்பெயரா தலால் மகர-
த்துக்கு னகரம்போலியாகவந்தது. முன்னுள்ள ஏ பிரிநிலை;
பின்னுள்ள ஏ உயர்வுபிறப்பு.

மற்று முணர்ந்தவ ரில்லை முழுவதுஉம்
கற்றன மென்று களியற்க - சிற்றுளியால்
கல்லுந் தகருந் தகரா கனங்குழாய்
கொல்லுலைக் கூடத்தி னால்.

இ-ள். கனங்குழாய்-கனமாகிய காதணியை யுடையாளே முற்றும் - எல்லாம், உணர்ந்தவர்- அதிந்தவர், இல்லை-இவர், (ஆதலால்) முழுவதும் - எல்லாம், கற்றனம் என்று - படித்த திர்தோமென்று, களியற்க கர்வமடையவேண்டாம். (ஏனெனில்) கல்லும்-மலைகளும், சிறு உளியால்- சிறிய உளியினால், தகரும் - உடையும், கொல் - கொல்லனுடைய, உலை - உலைக்களத்துள்ள, கூடத்தினால்-சம்மட்டியினால், தகரா அம்மலைகள் உடையா. (13)

ஒருவன் தன்னில்தன்னைப்பற்றி நினைக்கும்போதும், பேசும்போதும் தன்னைத்தனித்தன்மைப்பன்மையாகவைத்தலையின்பாதலால் கற்றனமென்பது வழாநிலை. முன்னுள்ள உமமைகளிரண்மெ முற்றுமமை. பின்னுள்ள உம்மை உயர்வுசிறப்பு. கல்-காரணவாகுபெயர். கொல், சொல்லால் அஃதியுணைம் பொருளால் உயாநிணையுமாகிய பெயர்.

தமமின் மெலியாரை நோக்கித் தமதுடைமை
அம்மா பெரிதென் தகமகிழ்க - தமமினும்
கற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக கற்றதெல்லாம்
எற்றேயிவர்க்குநா மென்று.

இ - ள். தமமின் - தம்மினும், மெலியாரை - எளியவரை, நோக்கி - பார்த்து, தமது உடைமை - தமமுடைய பொருள், அம்மா - ஆச்சரியம், பெரிது என்று - அதிகமானதென்று, அகம் மகிழ்க - மனமகிழ்க, தமமினும் - தமமைப்பார்க்கினும் கற்றாரை - படித்ததிந்தவர்களை, நோக்கி - பார்த்து, நாமகற்றது எல்லாம் - நாமகற்றதுமுழுதும், இவர்க்கு - இவரதுகல்விக்கு, எற்றே என்று - எத்தன்மையதாமென்று நினைத்து, கருத்தழிக - மனம் வருந்துக. (14)

ஐந்தனுருபிரணமெ எல்லைப்பொருளில் வந்தன. மெலியார்கு திப்புவினையாலணையும்பெயர். உடைமை - பண்பாகுபெயர்.

அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். அகமகிழ்க, கருத்தழிக, என்பன, கிணைவமுடிவமைதி. உம்மை உயர்வுகிறப்பு. எல்லாம என்பது ஒரு மையிற்பன்மை வந்தபால்வமுடிவமைதி, அன்றியும் இது, அவரோ ல்லாம, அவையெல்லாம, நாமெல்லாம், நீரோல்லாமெனத்திணை க்குமடித்துக்குட்பன்மைகுறித்ததுவருமபொதுவாகியபெயர்.

கல்வி யுடைமை பொருளுடைமை யென்றிரண்டு
செல்வமுஞ் செல்வ மெனப்படும் - இல்லார்
குறையிரந்து தமமுன்னர் நிற்பபோற்றமும்
தலைவணங்கித் தாழப் பெறின்.

இ-ள். இல்லார் - (கல்விசெல்வப் பொருள்கள்) இல்லாதா
ர், குறை - தமதுகுறைகளை, இரண்டு-சொல்லியாகித்து, தம்
முன்னர் - தமமெதிரில், நிறப்போல - (தலைவணங்கி) நிற்பது
போல, தாமும் அவ்விருவகைச் செல்வமுடையாரும், தலைவ
ணங்கி - தலையால்வணங்கி, தாழப்பெறின் - தாழ்நிறுத்தல்
கூடுமாறாவ, கல்வி உடைமை என்று- கல்வியை யுடையரா
தலும், பொருள் உடைமை என்று - பொருளுடையராத்தலும்,
இரண்டுசெல்வமுள் - ஆகிய இரண்டு செல்வங்களும், செல்வ
ம் எனப்படும்-செல்வங்களென்று அறிவுடையோரால் சொல்
லப்படும். (15)

தலைவணங்குதலென்றது கர்வமில்லாமையை. கர்வமில்
லாது தாழ்ந்திருத்தல் அவ்விருவகைச் செல்வர்களுக்கும்
ஒரு செல்வமென்பதும், அந்நாருளையுஞ் சோர்ந்த தாழப்பெ
றினென்றார். உடைமை - இரண்டும் குறிப்புத்தொழிற்
பெயர். எண்ணப்பொருள்நாகிய என்ரென்னும் இடைச்சொ
ல்லு கல்வி யுடைமை என்பதனெடுங்கூட்டுக. எனப்படும்-
இடைச்சொலுடையாகப்பிரந்த செய்ப்பாட்டுச்செய்யுறென் வி
ணமுற்று. முன்னுள்ள உமமை முற்றுமமை, பின்னுள்ளது
இற்றத்து தழீஇயதோடு உயர்வுகிறப்பில் வந்தஉம்மை.

ஆக்கம் பெரியார் சிதியாரிடைப்பட்ட
மீச்செலவு காணி னனிதாழ்ப - தூக்கின்
மெலியது மேன்மே லெழச்செல்லச் செல்ல
வலிதன்றே தாழந் துலைக்கு.

இ-ள். ஆக்கம்பெரியார்-கல்வியாவது பொருளாவது மிகுந்
தவர், சிதியாரிடை- (அவ்விருசெல்வமும்) குறைந் தவரிடத்
து, பட்ட-உண்டாசிய, மீச்செலவு - வரம்புகடந்த நடக்கை
யை, காணின் - கண்டால், நனிதாழ்ப - மிகுதியுந் தாழ்வார்க
ள், தூக்கின்-உயர்த்துப்பிடித்தால், துலைக்கு-தராவில், மெலி
யது - இலேசானபொருளுள்ளதட்டு, மேல்மேல் - மிகமே
லே, எழ-எழுமபடி, செல்லச்செல்ல- உயருந்தோறும், வலிது
அன்றே - கனமானபொருளுள்ளதே, தாழந் - தாழ்நி
ன்றது. (16)

ஆக்கம்; ஆ-பகுதி, கு-சாரியை, ஆகு-எனபெயர் றொடாக்
குற்றுஉரமாய் நின்றலால், அமவிசூதிப் புணர்ச்சியில் உகரம் இ
ரட்டியதும் உகரக்கேடும் சர்தியால் ; இவ்வாறுமுடிந்துகின்ற
தொழிற்பெயர், ஒருவன் ஆதற்குக் காரணமாகிய செல்வத்துக
கானமையால் காரியவாகுபெயர். இவ்வாறன்றித் தொழிலாகு
பெயரொனினும், அம்-விசூதியைக் கருவிப்பொருள்தெனக்கொ
ண்டு தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயரொனினும்பொருந்தும்.

விலக்கிய வோம்பி விதித்தனவே செய்யும்
நலநடிகையார் நல்வினையுந் தீதே-புலப்பகையை
வென்றன நல்லொழுக்கி னின்றேம் பிறவென்று
தம்பாடு தமமிற் கொளின்.

இ-ள். புலப்பகையை-(ஐர் துவிஷயமாகிய) பகையை, வென்
றனம் - ஐயித்தோம, நல்லொழுக்கில் - நல்லொழுக்கத்தில், நி
ன்றேம் என்று - நவராமல் நின்றோமென்று, தம்பாடு - தம்

பெருமையை, தம்மில்கொளின் - தமக்குள்மதித்துக்கொள்
வாராயின், விலக்கிய - (மதுமுதலிய நூல்களால்) விலக்கின
சுருமங்களை, ஒம்பி - செய்யாமற்காத்து, விதித்தனவே- விதி
த்த சுருமங்களையே, செய்யும் - செய்தற்குரிய, நலத்தகையா
ர் - நன்மையாகிய தன்மையுடையாரது, நல்வினையும் - நல்ல
சுருமமும், தீதே-பயனில்லதே ஆம். (17)

ஐந்தாவியைப்பொன் : — சுத்தம், பரிசுட, உருவம், இரசம்
கந்தமென்பன. இவை மனத்தையுமுதிருத்தியிற் போகவிடா
மல், தமமை அதுபவிக்குமபொருட்டு, துன்பத்தாலும், பாவத்
தாலும் வரும்பொருள்களின்மேற்போக விடுவதால்புலப்பகை
யைஎன்றார். ஏ-அரண்மனையில் முன்னது பிரிசிலை, பின்னது தே
ற்றம். புலப்பகை உருவகமாதலால் இருபெயரோட்டுப் பண்பு
த்தொகைநிலைத்தொடர். ஒழுக்கு-உருகு உருக்கு;பெருகு பெ
ருக்கு;என்பனபோல முதனிலை திரிந்த தொழிபெயர். பிர-
அசை. நலத்தகையார்நல்வினை, தொழிற் பண்பு : நன்வினையு
ப்பொருட்டாகிய ஆறும் லெற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்.
உம்மை-உயர்வுபெறப்பு.

தன்னை வியப்பிப்பான் தற்புகழ்த தீச்சுடர்
நன்னிர் சொரிந்து வளர்த்தற்றால் - தன்னை
வியவாமை யன்றே வியப்பாவதின்பம்
நயவாமை யன்றே நலம்.

இ-ள். தன்னைவியப்பிப்பான் - தன்னை (யாடொம்) உயாவா
கமதிக்க நினைப்பவன், தன்புகழ்தல்-தன்னைத்தானே புகழ்ந்
துகொள்ளுதல், நல் நீர் - குளிர்நீரை, சொரிதல்- (அகலில்)
வார்த்து, தீச்சுடர்-தீவிளக்கை, வளர்த்தது அற்று - எரித்த
துபோலும், (ஆதலால்) தன்னை-தன்னை, வியவாமை அன்
தே-உயர்வாக மதியாநிருத்தலே, வியப்பாவது - மதிப்பென்
பது, இன்பம்- ஒருசுகத்தையும், நயவாமை அன்றே-விரும்
பாமையே, நலம்-இன்பமென்பது. (18)

வியப்பிப்பான் பிறவினையாகிய எதிர்காலவினையாலினையும்பெயர். பான் -எதிர்காலவினையெச்சவிஞ்சி யெனக்கொண்டு ஒருவன்தன்னை உயர்வாகமதிக்கும்படி எனச் சொல்லினும் பொருந்தும். தற்புகழ்தல்-இது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாதலால் ஈற்றுனகரம் நன்னூல் மெய்யீற்றுப்புணரியல்-கரு-ரு-“தன் என் என்பவற்றிற்று எவ்வன்மை, யோடுறழும் நின் றதியல்பாம் உறவே” என்பதனால் உறழாமல், நன்-சு-அரு-ஆம் சூத்திரத்தில் அன்னபிறவும் என்பதனால் திரிந்தேவந்தது.

பிறரால் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான்யாண்டும்
மறவாமே நோற்படுநான் னுண்டு- பிறர்பிறர்
சொல்லாந் துற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து
யார்யார்க்குந் தாழ்ச்சி சொல்ல

இ-ள். பிறரால்-மற்றவரால், பெருசுட்டு - உயர்வாக மதித்தலை, வேண்டுவான் - (தான் அடைய)விரும்புவோன், யாண்டும்-மறக்கத்தக்ககாரணம் உண்டான இடத்தும், மறவாமே -மறவாமல், நோற்பது ஒன்று - ஆசரிப்பதாகிய ஒருகருமம், உண்டு - உளது, (அது)பிறர் பிறர் - மற்றவருடைய, சீர் எல்லாம் - சிறிந்த ஒழுக்கங்களை எல்லாம், தூற்றி-பலர் அறியச் சொல்லி, சிறுமை- (அவர்களது) கெட்டசெய்கையை, புறங்காத்து - வெளிப்படுத்தாமல், யார் யார்க்கும்- எல்லோருக்கும், தாழ்ச்சி - வணக்கத்தைவெளிப்படுத்தும்சொற்களை, சொல்ல-சொல்லுதலாம். (19)

கருத்தாப் பொருளதாகிய மூன்றுநூறு சுட்டு என்னும் முதனிலைத்தொழிற் பெயரோடு முடிந்தது. ஒருவனிடத்துள்ள பெருமையை, அவனைச் சுட்டுதலின் மேலேற்றிப் பெருஞ்சுட்டென்றது ஒருமரபு வயுவமைதி. சுட்டு முதனிலைத் தொழிலாகுபெயராய்ச் சுட்டப்படுதலாகிய மதிப்புக்காயிற்று.

பிறர் - இடைச்சொலடியாகப் பிறந்தபெயர், பிற-பகுதி, ச்-ப
லர் பாற் படர்க்கை விருதி; அர்-விருதி எனக்கொண்டு, பகுதி
பீற்று அகரக்கேடாகிய கடைக்குறை பெற்றதென்றாவது,
விருதி முதல் அகரக்கேடாகி முதற்குறைபெற்ற தென்றாவ
து சொல்லினும் பொருந்தும்.

கற்றுப் பிறர்க்குரைத்துத் தாநில்லார் வாய்ப்படே ம்
வெற்றுரைக் குண்டோர் வலியுடைமை-சொற்ற நீர்
நில்லாததென்னென்று நானுறைப்பநேர்ந்தொருவன்
சொல்லாமே சூழ்ந்து சொல்ல.

இ-ள். கற்று - நூல்களைக்கற்றறிந்து, பிறர்க்கு - மற்றவர்க்கு
கு, உரைத்து - (நல்லொழுக்கத்தை) சொல்லி, நில்லார்-நா
ம் (அவ்வொழுக்கத்தில்) நில்லாதவருடைய, வாய் - வாயினிட
த்து, படும் உண்டாகும், வெறு உரைக்கு - ப்பணில்லாத
ரொல்லுக்கு, ஓர்வலியுடைமை - ஒருவல்லமையைக்கொ
ண்டிருத்தல், உண்டு- உளது, (அதாவது) சொற்ற நீர், (எம
க்கு நல்லொழுக்கத்தை) சொல்லிய நீர், நில்லாதது - (அவ்
வொழுக்கத்தில்) நில்லாதகாரணம், என் என்று- என்ன என்
று, நாண் - வெட்கம், உறைப்ப - வருத்த, ஒருவன்நேர்த்து -
ஒருவன் எதிர்த்து, சொல்லாமே - சொல்லாதபடி, 'சூழ்ந்து-
ஆலோசித்துக்கொண்டு, சொல்லல் - சொல்லுதலாம். (20)

பயனுளசொல்லாயினும்நல்வழியில் நில்லார் வாப்ப்பட்ட
மையால்அது பயனிலதாயிற்று. வெற்றுரை - பண்புத்
தொகை நிலைத்தொடர். சொற்ற - இறந்தகாலப்பெயசெச்சம்,
சொல்-பகுதி, ற்-இறந்தகாலஇடைநிலை, அ-பெயசெச்சவிருதி,
லகரம் தகரமானது சந்தியால்வந்தவிகாரம். நில்லாதது-காரி
ய வினையைக் காரணத்தின்மேலேற்றிச்சொல்லும் எதிர்மறை
வினையாலணையும்பெயர் ; நில் - பகுதி, ல் - சந்தி, ஆ - எதிர்

மறைவிருதி, அனைத்துமொருபருதி, த் - எழுத்துப்பெறு,
அ - சாரியை, து - ஒன்றன்படர்க்கைவிருதி.

பிறர்க்குப் பயன்படத் தாங்கற்ற விடார்
தமக்குப் பயன்வேறுடையார் - திரப்பேடம்
திவினை யஞ்சா விறல்கொண்டு தென்புலத்தார்
கோவினை வேலை கொளல்.

இ-ள், தாமகற்ற-தாமகற்றதல்வி யறிவாலமையாமசெய்யுள்
களை, பிறர்க்கு-அந்நியர்க்கு, பயன்பட - பிரயோசனப்படும
படி, விற்பார் (பொருளுச்சாக) விற்குமபுலவர்கள், தமக்கு-
தங்களுக்கு, வேறுபயன் - வேறுபலனை, உடையார்-உடைய
ராவர், [அதவள்கை வெனில்] திரப்பெடம்-வசைப்பட்ட, திவினை-
கொடுத்தொழிந்தோர், அஞ்சாத-பயப்படாத, விறல்கொண்டு-வ
லியை அடைந்து, தென்புலத்தார் - பிரிந்தேவதைகளுக்கு,
கோவினை - அரசனாகியவனை, வேலைகொளல் - தொழில்
கொள்ளுதலாம், அநாவது தமமைந்தன்மக்கச்செய்துகொ
ள்ளல்.

(21)

பயன் - நரசில்படுமயாதனை ஆதலால் அதனை வேறுப
யனென்றார். வகைப்பட்ட திவினையாவன: நற்குண நற்செ
யல்களில்லானென அறிந்தும் பொருளுடையானை அவையு
டையவனாகச் சொல்லுதலாகியபொய்யும், தெய்வங்களிடத்து
ள்ள குணத்தையும் செயலையும் எடுத்துஇவன் மேலேற்றுதலா
கிய களவு முதலியவையுமாம். கற்ற-இறந்தகாலவினையாலண
யும்பெயர்; இது, தன்காரிய மாகியசெய்யுளின்மேல்நின்றது. பி
திர்தேவதைகளுக்கு இடம் தென்றிசையாதலால் அவர்க்குத்
தென்புலத்தா னொப் பெயராயிற்று. தென்புலத்தார்-ஏழாம்
வேற்றுமைத்தொகையிலேத்தொடர்; விரிந்தால் தெற்கின்
கணுள்ளபுலத்தானொவிரியும். புலம்-இடம். தெற்காகியபு

லத்தா னொப் பொருள்சொண்டால், வாழ்மொழிப்பகுதிமட்
முல் பண்புத்தொகைநிலைத் தொடரொணினும்பொருந்தும்.

சற்பன ஹழற்றார் கல்வித் கழகத்தாங்
கொற்கமின் றாத்தைவாயங்காத்தல் - மற்றுத்தம்
வல்லுரு வஞ்சன்மி டென்படுவ மாபறவை
புல்லுரு வஞ்சுய பால்

இ-ள். சற்பன - சற்பதற்குரிபகல்வகைக்கு, ஹழ்- நல்வி
னை, அற்றார் - இல்லாதவர், கல்விக்கழகத்து - கல்வி நிறை
புது புலவர்சபையில், ஒர்சப - ஈர உட்கம, இன்று - இல்
லாமல், ஹத்தைவாய் - அசுத்தமானவாயை, அங்காத்தல்-தி
றாததல், எப்படியிருக்கிறதெனினும், மா-மிருகங்களும், பறவை
பசுளிகளும், புல்லுரு-புல்லாம்பெய்யப்பட்ட - உருவஞ்சுக்க
ண்டு, அஞ்சுவபோல் - பயப்படுவனபோல, மற்றுத்தம் - கல்
லாத தம்முடைய, வல் - ரு - வலியுருவத்தைக்கண்டு, அஞ்
சன்மின் - அஞ்சாதிரும, என்படுவ - என்று சொல்லுவது
பொலாம். (22)

நல்வினையை ஹழற்றார் - என்பது நினைவுமுவமைதி. ஹ
ழ்-முறைமை; அதுசெய்தமுறை நவருதுவரும் வினைக்குப்
பண்பாகுபெயராம். ஒற்கம்-தொழிப்பெயர்: ஒல்கு-பகுதி, அம்-
விசுதி, உசரக்கெடும, குற்றிய லுகரமாதலால் லகரத்திரிபும்
சந்தியால்வந்தவிகாரம். அம - விசுதிப்புணர்ச்சியில் நாட்
டமெனநெடிற்றொடரும், முடுகமென உயிர்த்தொடரும்,
அடக்கமென மென்றொடரும், குற்றமென முற்றிய லுகரமு
விகாரப்படல்காண்க. கழகமென்பது - கல்வி, குது, ஆயுத
ம், மல், இவைபயிலும் இடங்களுக்கும்பெயராயினும் கல்வி
என்னும் அடையால் புலவர்சபையை உணர்த்தியது. உரு-
பண்பாகுபெயர். சொல்லுதலென்பதின்னும் பிரித்தலால்,
ஏ-பிரிநிலை, மாபறவை-அஃறிணையும்மைத்தொகையாதலால்,

இவ்வாறு பன்மைபீறு பெறுதும், மாபறவைகள் எனப்
பன்மைபீறுபெற்றுமவரும்.

கற்றன கல்லார் செவிமாட்டிக் கையுறுஉம்
குற்றந் தமதே பிறிதன்று - முந் துணர்ந்தும
தாமவர் தன்மையுணராநார் தமமுணரா
ஏதிலரை நோவ நெவன்.

இ-ள். கற்றன - கற்றதுற்பொருள்களை, கல்லார் - மூட்டை
டைய, செவி-சாவில், மாட்டி - வலியசொல்லி, கைஉறும-
அசனூல் உண்டாகும், (அயயானததக்குக் காரணமாகிய)
குற்றம் - பிழையானது, தமதே - தம்முடையதே, பி
றிது அன்று-வேறன்று, (அநாவது அவருடையதல்ல ஆதலா
ல்)முற்றும உணர்ந்தும-முழுவதும் தெரிந்திருந்தும, அவர்தன்
மை - அம்மூட்டையுடைய தன்மையை, உணராநார் - அறிந்து
கொள்ளாததாம், தம் உணராந- தமமை அறியாத, ஏதிலரை-
அயலாரை, நோவது - வெறுத்ததுக்கொள்ளல், எவன் -என்ன
காரணம்.

(23)

மாட்டி - என்னும் சொல்லால் மூட்டர். கேட்பதற்கு இ
ணங்காமையும், கற்றோர் அவரை வழிப்படுத்துவதும் நோன்
றுகின்றன. தமது-இடமடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று;
தாம்-பகுதி, அ-சாரியை, து -ஒன்றன்படர்க்கைவிசுதி, பகுதி
க்குறுக்கம், குறுக்கல்லவிகாரம் ; தம்மிடத்ததென ஏழாவதற்கு
ரிய இடப்பொருள். ஏ-பிரி நிலை. பிறிது-இடைச்சொலடியாக
ப்பிறந்தகுறிப்புமுற்று, பிற-பகுதி, இ-சாரியை, து - ஒன்றன்
படர்க்கைவிசுதி, பகுதியீற்று அகரக்கேடுகடைக்குறை.

வேத்தவை காவார் மிகன்மக்கள் வேறுசிலர்
காத்தது கொண்டாங் குவப்பெய்தார்-மாத்தகைய
அந்தப் புரத்தது பூஞா புறங்கடைய
கந்துகொல் பூட்கைக் களிறு.

இ-ள். மிகல்மக்கள் - மேலோர், வேந்துஅவை - இராச சபையை, காவார் - காத்துக்கொண்டிரார் (ஆயினும் சிறப்ப ஸைவர்) வேறுசிலர்-(அவரின்)வேறுகியதீழோர்,காத்ததுகொ ண்டு - (அச்சபையை) காத்திருந்ததனால்இடைந்த பொருளா ல், உவப்பு - மகிழ்ச்சியை, எய்தார் - அடையார், புதை - பூ ணையானது, மாத்தகைய - பெருந்தகுதியையுடைய, அந்தப் புரத்தது - அந்தப்புரத்திலுள்ளதாயினும்சிறப்படையாது, கந் து - கட்டுத் ததியை, கொல் - முறிக்கின்ற, பூட்கை - வலி யையுடைய, களிந்து-யாணை, புறங்கடைய- தலைவாயலிலிருப் பினும்சிரப்படையும். (24)

ஆங்கு அசை. வெந்து- தொடைநோக்கிவந்த வலிந்தல் விகாரம். தகைய-பண்படியாகப்பிறந்தகுறிப்புப்பெயரொச்சம். தகு-பகுதி, ஐ - தொழிற்பெயர் விசுதி, உகரக்கேடு சந்தியால் வந்தவிகாரம். இவ்வாறு முடிந்துநின்ற தகை-பகுதி, ய்-சந்தி, அ-பெயரொச்சவிசுதி; தொழிலும் பண்பினு ளடங்குமாதலால் பண்படியாகப்பிறந்ததென்றோம்.

குலமகட்டுத் தெய்வங் கொழுநனே மன்ற
புதல்வர்க்குத் தந்தையுந் தாயு மறவோக்
கழகனே தெய்வ மனைவொராகுந் தெய்வம்
இலைமுகப் பைம்பூ ணிறை.

இ-ள். குலமகட்டு - குலதர்மத்தையுடைய பெண்ணுக்கு, தெய்வம்-தெய்வம், கொழுநனே - தன்கணவனே, புதல்வ ர்க்கு - புத்திரர்களுக்குத் தெய்வம், தந்தையும் தாயும் மன்ற- தந்தையும் தாயுமே, அறவொர்க்கு, (பிரமசரியமுதலிய) தரு மலிலையில் நின்றவர்க்கு, தெய்வம், தெய்வம், அழகனே-கு, ருவே, அனைவொர்க்கும்-எல்லாருக்கும, தெய்வம் - தெய்வம், இலைமுகம் - வெற்றிலையினது முகம்போலத்தொழில் செய் யப்பட்ட, பைம்பூண் - பசுமபொன் அணி அணித்த,இறை- அரசனேயாம். (25)

ஏகாரங்கள் தேற்றம். மன்ற-இந்தேற்றப்பொருள் தாம் இடைச்சொல். மகள், மக-பகுதி, ள்-விகுதி; அள்விகுதி எனக்கொள்ளுகையில், பகுதியீற்று அகரங்கெடலால் கடைக்குறைவிக்காரமெனவும், விகுதிமுநல் அகரங்கெட்டதென்றால், முதற்குறைவிகாரமெனவும்கொள்ளுக. கொழுநன்-பண்படியாகப்பிறந்தபெயர்; கொழு-பகுதி, ந்-இடைநிலை, அன்-விகுதி; கொழு-பற்றுக்கொடு, அது-இலக்கணையாக ஆதரவை யுணர்த்தி நின்றதாதலால் பண்படியாகப்பிறந்ததென்க. நந்தை பொருளடியாகப்பிறந்தபெயர், தாம்-பகுதி, தை-ஆண்பால் முறைப்பொருள் தரும்விகுதி, பகுதிமுநல் குறுகிபது குறுக்கல், மகரம்நகரமானது சந்தியால், பகுதி ஒருமையில் பன்மைவந்தவழுவமைதி; த்-எழுத்துப்பேறு, ஐ- விகுதி எனினும் பொருந்தும். அறவோர் என்பதின் அகரம் ஒருமையானது நன் - சு - சூ - ககக - இல் ஆகலும் என்ற ஆக்கடம்மையால் கொள்க.

கண்ணிற் சொலிச் செவியி னோக்கு மிறைமாட்சி
புண்ணியத்திற் பாலதே யாயினும் - தண்ணளியான்
மன்பதை யோம்பாதார்க் கென்னும் வயப்படைமற்
றென்பயக்கு மாணல் லவர்க்கு.

இ-ள். கண்ணின்-கண்ணால், சொல்லி-(தம)தெண்ணத்தைத் தெரிவித்து, செவியின் - காதினால், நோக்கும்-பிறர் செய்கையை அறிந்துகொள்ளும், இறைமாட்சி-அரசுச்செல்வம், புண்ணியத்தின் -(முன்செய்த)நல்லினையினது, பாலதே ஆயினும்-வகையையுடையதானாலும், தண அளியால்-தன்மையாடியகிருபையால், மன்பதை - மனிதர்களை, ஒப்பாதார்க்கு- பாதுகாவாத அரசர்களுக்கு, என் ஆம் -(அவ்வரசுச்செல்வம்) என்னபயனுள்ளதாகும், (ஒருபயனையுந்தராது) வயம்-வெற்றியைத்தரத்தகுந்த, படை - ஆயுதம், ஆண்அல்லவர்க்கு - பேடிகளுக்கு, என்பயக்கும் - என்னபயனைத்தரும். (26)

இலக்கணவழியால் வாயினது வினையாகிய சொல்லி- என்பதைக் கண்ணின் மேலேற்றியும், கண்ணினது வினையாகிய நோக்குமென்பதைக்காதின்மேலேற்றியுங்கூறியது அரசுச் செல்வத்தினது பெருமைதோன்றற்கு.

குடிகொன் றிறைகொள்ளங் கோமகற்குக் கற்ற
மடிகொன்று பால்கொளனு மாண்பே- குடியேயம்பிக்
கொள்ளுமா கொள்வோர்க்குக் காண்டுமே மாநிதியம்
வெள்ளத்தின் மேலும் பல.

இ-ள். குடி - குடிகளை, கொன்று - வருத்தி, இறை - வரியை, சொள் ளும்-வாங்குவின்ற, கோமகற்கு, அரசனுக்கு, கன்று ஆ-கன்றையுடையபகவினது, மடி-மடியை, கொன்று-அறுத்து, பால் - பாலை, கொள்ளும் - பெறுதலும் - மாண்பே-நன்செய்கையே, குடி-குடிகளை, ஒம்பி - பாது காத்து, கொள்ளும-ஆறு-(வரி)வாங்கும் வழியில், கொள்வோர்க்கு-வாங்கும் அரசர்க்கு, மாநிதியம் - பெருந்திரவியம், வெள்ளத்தின் உம- வெள்ளமென்னும் எண்ணினும், மேல்பல - அதிகமாகப்பல இருத்தலை, காண்டுமே - கண்டோமே. (27)

இதையறியாது அவன்குடிகளை வருத்துவதென்னென்பது குறிப்பெச்சம். இருத்தல் சொல்லெச்சம். ஏ-இரண்டினுள் முன்னது பிரிநிலை; பின்னது, குடிகளை வருத்தாமல் முறையாகவரி வாங்குகிறவர்களுக்குப் பெருந்திரவியம் உண்டாயிருத்தலை அறியாமல்குடிகளை வருத்துவதைக்குறித்த இரக்கப்பொருளைத் தருகிறது. உமமைகளில் முன்னுள்ளது இறந்தது தழீஇயது பின்னுள்ளது உயர்வுகிறப்பு. கோமகன் கோவாகிய மகனென்பது பொருளாதலால் இரூபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையிலே தோடர்-இறை-தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர்; இதுபகுதி, (கட்டு)ஐ-செயப்படுபொருள் தரும் விருதி, உகரக்கேசுந்தியால், மடி-இதுவும் அப்பெயர்போல்வது; மடு-பகுதி, (உண்) இ-செயப்படுபொருள் தரும்விருதி, உகரக்கேசுந்தியால்வந்தது.

இன்று கொளட்பால நாளை கொளப்பொருண்
 நின்ற குறையிரப்ப நோபடான - ஸௌன்றருவன்
 ஆவன கூறி னெயிற் றலைப்பா னுறலைக்கு
 வேடலன வோது மலன.

இ-ள் இன்று-குறிதாராளில், கொளட்பால - கொள்ளத்தக்க பொருள்களை, நாளை - மறுநாளில், கொள - வாங்கிக் கொள்ள, பொருண் - பொறுக்கமாட்டான, நின்ற - எதிரில நின்ற, குறை - குறைவை, இரப்ப - யாசித்தற்குக்கேட்டுக் கொள்ள, நோபடான - எதிர்படான, ஸௌன்றருவன் - எவனாயினும்போட, ஆவன - தனக்குவேண்டியவற்றை, கூறின - சொல்லிக் கேட்டுக்கொண்டால், எயிறு அலைபடாவி - சம்பலேக்கடித்துப்பயமுறுகதுவான, [இவ்வரசன் காட்டிலிருந்துபறியாமையால்] ஆறு அலைக்கும் - வழிபறிக்கு, வேடு அலவன் - வேடனும் அலவன் - அரசனும் அலவன் (29)

புள்ள குறிதாராளிப்பு, நாளை-அதை அடுத்த மறுநாளையுங்கூட்டிப் குறிப்புசெய்துள்ள கொளடால என்பதில் கொள்ள என்ற தொழிற் பெயர்நாடுபால என்னுங் குறிப்பு வினைப்பெயரிட பகுதி யுற்பெயரோடுபொருள்புரிகொள்கலைதெரடபாகப்பண்ணாது இவ்வாறன்றி, கொள்ளத்தலினது பகுதியையுடையன என்பபொருள்கொண்டு, சீழ்நம்பபொருள்தாகிய ஆறா வேற்றுகைத கொள்கரிக்க தொடர்வொன்றும் பொருது.

முடிப்ப முடித்துப்பின் புகுவ புரி

புடிப்ப வுடிகுதுண்ப வுணை - இம் சிறிததுக

கட்டுரை கூறிற் செவிகொளா கணவிழியா

கெட்டுயிரப்போ நேற பிணர்

இ-ள். முடிப்ப - முடிப்பதற்குரிய மலர்களை, முடித்து-
முடித்துக்கொண்டும், பின் - பின்பு, பூசுவ - பூசுதற்குரிய
சுகந்தவஸ்துக்களை, பூசி-பூசிக்கொண்டும், உடுப்ப-உடுத்தற்கு
ரிய ஆடைகளை, உடுத்து - உடுத்துக்கொண்டும், உண்ப-
உண்பதற்குரிய உணவுகளை, உண்ண - உண்டும், இடித்திடித்
து - பலமுறை நெருங்கி, கட்டுரை - உறுதிமொழிகளை, கூறி
ன் - சொன்னால், செவிகொள்ளா - காதிற்கொள்ளா, கண்வி
ழியா - (எதிரில் நிற்பவர்களை) கண்கள் திறந்துபாரா, (ஆதலா
ல் அவை) நெட்டுயிர்ப்போடு - பெருமூச்சையுடையனவாய்,
உற்ற - கெடாமலுள்ள, பிணம் - பிணங்களாம். (29)

முடிப்ப, பூசுவ, உடுப்ப, உண்ப, என்பவை வினைமுதல்
வினையைச்செய் ப்படுபொருளின்மேலேற்றிச் சொல்லியவி
னையாலணையும்பெயர்கள். உண்ண, செய்யாளன்னும் வாய்பா
ட்டிறந்தகாலவினையெச்சம். கட்டுரை-நெட்டுயிர்ப்புப்போன்ற
பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர். கொளா, விழியா, பலவின்ப்
பர்க்கை எதிர்மறைவினைமுற்றுகள்.

ஒற்றிற் நெரியா சிறைப்புறத் தேர்துமெனப்
பொற்றோ டுணையாத் தெரிதந்தும் - குற்றம்
அறிவரிதென் றஞ்சுவதே செங்கோன்மை சென்று
முறையிடினும் கேளாமை யன்று.

இ-ள். ஒற்றின்-வேவுகாரனால், நெரியா-(உண்மைகள்)-அ
றியப்படா, [ஆதலால்] சிறைப்புறத்து - ஒதுக்கிடத்திலிருந்து,
ஒர்துமஎன - அறிவோமென்று, பொன்னோள் - தனது அழ
கியதோளே, துணைஆக-துணையாகப்போய், தெரிதந்தும்-தெ
ரித்துக்கொண்டும், குற்றம் - (ஒருவரிடத்துள்ள) குற்றங்களை,
அறிவு அறிது என்று - அறிதல் அருமை யுடையதென்று,
அஞ்சுவதே - பயப்படுவதே, செங்கோன்மை - அரசனீதியாம்,
சென்று - (ஒருவன்) போய், முறையிடினும் - குறைகளைச்

சொல்லிக்கொண்டாலும், கேளாமை அன்று - காதுகொடாமை அரசநீதியல்ல. (30)

பொற்றோள் துணையாக என்றமையால், பிறரறியாமல் அரசுந்தான் தனித்துச் செல்லவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஒற்று, தொழிலாகுபெயர். தெரியா என்னும் வினைக்கு உண்மைகள் என்னும் எழுவாய்வருவிக்கப்பட்டது. சிறை-என்பதற்கு மதிலெனச் சொல்லினும் பொருந்தும்; அது வழக்குக்குவருவோருடைய வீட்டுமதில். துணையாக என்பதில் றுதொகுத்தது. தெரிதந்து-இறந்தகாலவினையெச்சம்; தெரி என்னும் முதனிலையோடு தா-என்னும் முதனிலை புணர்ந்து இரண்டும் ஒரு சொல்லின் தன்மைப்பட்டிதின்ற தெரிதா-பகுதி, த் - சர்தி, த் - இறந்தகால இடைநிலை, உ-வினையெச்சவிசுதி, பகுதி, ஆ-அவ்வானது குறுக்கலும், சர்தித்தகரம் நகரமானதுமெலிந்ததலுமாகியவிகாரம். தா-என்னும் முதனிலை செய்தந்து அயர் தந்து எனவேறு முதனிலைகளோடும வரும். உமமைகளிரண்டும் உயர்வு சிறப்பு. ஏ பிரிநிலை.

எதிலார் யாதும் புகல விறைமகன்

கோதொரீஇக் கொள்கை முதுக்குறைவு-நேர்நின்று
காக்கை வெளிதென்பா றொன்சொலார் தாய்க்கொலை
சால்புடைத் தென்பாரு முண்டு.

இ-ள். நேர்நின்று - எதிரில் நின்று, காக்கை - காகம், வெளிது-வெண்மை யுடையது, என்பார்-என்றுசாதிப்பவர், என் சொல்லார் -வேறெதைச் சொல்லார், தாய்க்கொலை-நாயினது கொலை, சால்பு உடைத்து - தகுதியையுடையது, என்பாரும்-என்றுசொல்வாரும், உண்டு (சிலர்) உளர், [ஆதலால்] எதிர் - அந்நியர், யாதும்-மெய்யையே அல்லாமல் பொய்யையும், புகல - சொல்ல, இறைமகன் - அரசன், கோது- பொய்யாகிய குற்றத்தை, ஒரீஇ - நீக்கி, கொள்கை - (உண்மையை) அறிந்துகொள்ளல், முதுக்குறைவு - பேரறிவாம். (31)

பின்னிரண்டடியிலுள்ள இரண்டுமூடிபும் கோதொரீஇக் கொள்கைக்கு, ஏதுவாக்கியங்களாதலால் கொள்கை-எழுவாய் முதுக்குறைவு - பயனிலை. யாதுமென்னும்உம்மை முற்றுப் பொருளோடு இழிவு சிறப்பில் வந்தது. என்பாருமென்னுமும் மை-இறந்ததுதழீஇயஎச்சவும்மை. ஓரீஇ - இறந்தகாலவினையெச்சம்; ஒரு-பகுதி, உகரத்தின் திரிபாகிய இகரம் விசுதி, இகரம் ஈகாரமாய் அளபெடுத்தது நீட்டல்விகாரம், உகரக்கேடு சந்தியால்வந்தவிகாரம்; இவ்வளபெடை சொல்லிசையளபெடை.

கண்கூடாப் பட்டது கேடெனினுங் கீழ்மக்கட்
குண்டோ வுணர்ச்சிமற் றில்லாகும் - மண்டெரி
தான்வாய் மடுப்பினு மாசுணங் கண்டியில்வ
பேரா பெருமூச் செறிந்து.

இ-ள். மண்டு எரி-மிசூந்த தீயானது, வாய்மடுப்பினும்-தன்னைச் சூழ்ந்தெரியினும், மாசுணம்-பெரும்பாம்புகள், பெருமூச்சு எறிந்து - பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, கண்துயில்வ-நித்தினைசெய்வனவேயன்றி, பேரா-(தூங்கும்இடம்விட்டு)நீங்காவாம். (அதுபோல)கேடு-கெடுதி, கண்கூடாப்பட்டது எனினும் கண்ணுக்குத்தோன்றுவதாயினும், கீழ்மக்கட்கு - கீழ்மக்களுக்கு, உணர்ச்சி - (அக்கேட்டில் நின்றும்நீங்கத்தக்க) அறிவு, உண்டோ - உண்டாகுமோ, மற்று இல்லாகும்-இல்லையாகும். (32)

கூடு என்னும் முதனிலையோடு ஆ என்னும்முதனிலைகூடி இரண்டும் ஒரு சொல்லின் தன்மைப்பட்டுகின்ற கூடா-பகுதி, கேடுமுதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். இது தன் காரணமாகியதுன்பத்துக்கு ஆதலால் காரியவாகுபெயர். இவ்வாறன்றி க்கேட்டைத்தருவதென்னும்பொருளில் தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயரொனக்கொண்டு, கேடு-பகுதி, வினைமுதற் பொருளையு

ணர்த்தும் விசுவாசிய இ-புணர்ந்துகெட்டு,கெட்டமாத்திரத்
தில் பகுதி எகரம் ஏகாரமாயின தெனினும் பொருந்தும்.

நட்புப் பிரித்தல் பகைநட்ட லொற்றிகழ்தல்
பக்கத்தார் யாராயு மையுறுதல் - தக்கார்
நெடுமொழி கோறல் குணம்பிறி தாதல்
கெடுவது காட்டுங் குறி.

இ-ள். நட்பு - நட்பினா, பிரித்தல் - பகையாக்கலும், ப
கை- பகைவனா, நட்டல் - சிநேகித்தலும், ஒற்று - வேவுகார
னா, இகழ்தல்-அவமதித்தலும், பக்கத்தார் யாராயும்- பக்கத்
திலுள்ளோர் எல்லாரிடத்தும், ஐயுறுதல்-சந்தேசித்தலும், தக்
கார்- பெரியோருடைய, நெடுமொழி-உறுதிச்சொற்களை, கோ
றல்-கடந்து நடத்தலும், குணம் - (முன்னிருந்த) தன்மை, பி
றிது ஆதல்-வேறு படுதலும், [ஆகிய இவைகளெல்லாம்]கெடு
வது - வரவேண்டுவதாகிய கேட்டை, காட்டும் - முன்னேகா
ட்டுகின்ற, குறி-குறிகளாம். (33)

இச்செயல்கள் ஓரரசனிடத்துண்டாயின் அவன் கெடு
வானென்பது கருத்து. பிரி - பிரிதல், பிரித்தல்எனவும்,
கெடு - கெடுவது, கெடுப்பது எனவும் வருதலால் தன்
வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவானபகுதிகள். நட்பு - காரிய
வாகு பெயர், தொழிலாகுபெயருமாம். காழுறுதலென்பது
போல ஒரு சொல்லின் தன்மைபட்டு நின்ற ஐயுறுதல் தொழி
ற்பெயர் ; ஐயம் உறு-என்னும் முதனிலைப்புணர்ச்சியில் அம்
கெட்டு கடைக்குறையாய்ப்புணர்ந்த ஐயுறு-பகுதி, தல்-தொழி
ற்பெயர் விசுவாசிய. நட்டல் - தொழிற்பெயர், நன்-பகுதி, தல்-
தொழிற்பெயர் விசுவாசிய, எகர தகரங்கள் டகரமானது சந்தியா
ல்வந்தவிகாரம்-தக்கார்இறந்தகாலவினயாலணியும்பெயர்.த
கு என்னும்முதனிலை இரட்டியதே இறந்தகாலங்காட்டியது.

கண்ணோக் கரும்பா நகைமுகமே நான்மலரா

இன்மொழியின் வாய்மையே தீங்காயா - வண்மை

பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையா ரன்றே
சலியாத கற்ப தரு.

இ-ள். கண்ணோக்கு ஏ - கண்ணினது குளிர்த்தபார்வையே, அரும்பு ஆக-அரும்பாகவும், நகைமுகமே-இனிய முகமே, நான்மலர் ஆக- புதுமலராகவும், வாய்மையின் இன்மொழியே - உண்மையாகிய இன்சொல்லே, தீம்காய் ஆக-மதுரமானதாயாகவும், வண்மை ஏ - கொடையே, பலம் ஆக- பழமாகவும், நலம்கனிந்த - இந்நன்மைகள்மிகுந்த, பண்புடையார் அன்றே - தன்மையுடையார்களே, சலியாத -(கொடுப்பதில்) சலித்தவில்லாத, கற்பதரு- கற்பகதரு ஆவர். (34)

நோக்கென்பதன் கடைசியிலும், வண்மை என்பதன்கடைசியிலும் தேற்றேகாரம்தொகுத்தல்பெற்றது. ஆம்என்னும் வினையெச்சங்களினீறும் தொகுத்தல் பெற்றது. அன்றே - தெளிவுப்பொருளில் வந்தது. கற்பகமென்பது கற்பமெனவும் ஆரியத்தில்வழங்கும். நோக்குமுதனிலைத்தொழிற்பெயர். தம்மிடத்துவரும்யாசகர் தூரத்திலேயேதிரும்பிப்போகாதபடி பார்க்குங் குளிர்த்தபார்வையை அரும்பாகவும், நெருங்கும்படிக் காட்டுகின்ற முகமலர்ச்சியை மலராகவும், நெருங்கியபின் யாதுவேண்டுமென வினவுகின்ற உண்மையாகிய இன்சொல்லைத்தீங்காயாகவும், பின்கொடுக்கும் கொடையைப் பழமாகவும், கொடுப்பவரைக் கற்பகத்தருவாகவும் உருவுகப்படுத்தினார்

வாங்குங் கவளத் தொருசிறிது வாய்தப்பின்
தூங்குங் களிறே துயருறு - ஆங்கதன்கொண்
டரு மெறும்பிங் கொருகோடி யுய்யுமால்
ஆருங் கிளையோ டயின்று.

இ-ள். வாங்கும் -தாம்வாங்கிக்கொள்ளும், கவளத்து-கவளத்தில், ஒருசிறிது-மிகச்சிறிதரிசி, வாய்-வாயிலிருந்து, தப்பின்-

தவறிச்சிந்தினால், தூங்கும் - அசையு மியல்புள்ள, களிஞ்ஞையானைகளோ, துயர்உற-துன்பமடையா, ஆங்கு-சிந்திய இடத்தில், அதுகொண்டு-சிந்திய அரிசியைப்பெற்று, ஊறும்- தவழ்கின்ற, ஒருகொடிஎறும்பு- பல எறும்புகள், இங்கு-இப்பூமியில், ஆரும் - நிரம்புகின்ற, கிளையோடு - சுற்றத்தோடு கூடி, அயின்று - உண்டு, உய்யும் - சீவித்திருக்கும். (35)

தமநாளுகைக்குளடங்கிய அரசரும், குடிகளும், கட்டுகின்ற வரிப்பணமாகிய நமதுசெல்வப்பொருளில், சிறிது இழந்துவிட்டால் அதைக்குறித்துப் பேரரசர்கள் துன்பப்பட்டமட்டார்; பொருளுக்காசமுயலகின்ற எளியர் பலர் அவ்விழந்த பொருளைப்பெற்றுத் தமதுக்குடும்பத்தோடுசேவனஞ்செய்வா. ஒ-உயர்வுசிறப்பு. ஒரு கோடி-என்பது பன்மையைக்காட்டவந்த தோர்குறிப்புசொல். கிளை என்னும் முதனிலைநொழிற்பெயர், கொம்புககானது நொழிலாகுபெயர்; அது கிளைபோன்ற சுற்றத்துக்கானது உவமையாகுபெயர்.

மாகஞ் சிறுகக குவித்து நிதிகுவை

ஈகையி னெக்கமுத்த மிககுடைய-மாகொல்

பகைமுகத்த வொள்வேலான் பார்வையிற் நீட்டும்

நகைமுகத்த நன்கு மதிப்பு.

இ-ள். மாகம்-பெரிய ஆகாயமானது, சிறுக-சிறிதென்னும் படி, நிதிக்குவை-திரவியராசியை, குவித்து-குவியல்செய்து, ஈகையின்-கொடுப்பதிலும், மா கொல் - யானையைக்கொல்லுகின்ற, பகை-பகைத்தன்மையை, முகத்த-தன்னிடத்துள்ள, ஒள்வேலான் - ஒளிபொருந்தியவேலையுடைய அரசனது, பார்வையின் - பார்வையால், நீட்டும் - எழுதப்படுகின்ற, நகைமுகத்த - மலர்ந்தமுகத்திலுள்ள, நன்குமதிப்பு - உயர்வாகமதித்தல்கள், எக்கமுத்தம் - தலையெடுப்பை, மிக்கு உடைய - மிகுதியும் உடையன வாம். (36)

மிசுந்தபொருளினும் நன்குமதிப்பே ஒருவனுக்குச்சிறந்த தென்பதுகருத்து. சிறுக - சிறுகு என்னுமவ்வினையடியாகப்பிறந்த செயவெனெச்சம், காரியப் பொருளது. ஆதலால் எதிர்காலத்திலவந்தது. நிதிக்குவை - ஒன்றன் கூட்டத்தற்கீழமைப் பொருளதாயி ஆரூப வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர். அட்டுஎன்பதுபோல மிக்கு முதலிலேநிரிந்தொழிற்பெயர்; இது இறந்தகால வினையெச்சமல்ல. முசுந்த இரண்டும்குறிப்புப்பெயரெச்சம்; முன்னது சினையடியாகப் பிறந்தது; பின்னது இடமடியாகப்பிறந்தது. பார்வை தொழிற்பெயர்.

களைகளுந் தம்மடைந்தார்க் குற்றழியு மற்றோர்
வினைவுன்னி வெற்றுடம்பு தாங்கார்-தளர்நடைய
நானுடம பென்று புகழுடம் போம்புதற்கே
தானுடன் பட்டார்க டாம.

இ-ள். ஊன்-இறைச்சியாலாகிய, உடம்பு-தேகம், தளர்-(பின்) தளர்கின்ற, நடையதுஎன்று - தன்மையுடையதென்று, புகழ்உடம்பு - (அவ்வாறு) தளராத புகழாகியஉடம்பை, [அடைந்து]ஒம்புதற்கே - பாதுகாப்பதற்கே, உடன்பட்டார்கள் - பாத்தியப்பட்டவர்கள், களைகண் ஆக-ஆதரவாக எண்ணி, தம் அடைந்தார்க்கு-தம்மைஅடைந்தவருக்கு, உற்றழியும் - (சிறிது)துன்பம்வந்தவிடத்தும், மற்றுர்வினைவு - வேறொருபயனை உன்னி-நினைத்து, வெறு உடம்பு-பயனில்லாத உடம்பை, தாங்கார்-தாங்கியுயிர்வாழார். (37)

தம்முடலைத் துறந்தாவது காப்பாரொன்பது குறிப்பாக கொள்ளப்பட்டது. மற்றோர்வினைவென்றது, குடும்பப்பாதுகாப்பு, உலகவின்ப மதுபவித்தல் முதலியவற்றையாம். ஆக என்பது ஆ-என ஈறுதொகுத்தலாய்நின்றது. உற்றுழி, இறந்த காலவினையெச்சம்; உறு-பகுதி, உழி, இறந்தகாலவினையெச்ச விசுதி, பகுதிஒன்றிரட்டல் விரித்தல், உகரக்கேடு சந்தியால்வந்தவிகாரம். உம்மை - உயர்வுசிறப்பு.

தம்முடைய யாற்றலு மானமுந் தோற்றுத்தம்
இன்னுயி ரோம்பினு மோம்புக-பின்னர்ச்
சிறுவரை யாயினு மன்ற தமக்காங்
கிறுவரை யில்லை யெனின்.

இ-ள். தம்முடைய-தம்முடைய, ஆற்றலும்-வலியையும், மா
னமும்-மானத்தையும், தோற்று-இழந்து, தம்-தம்முடைய, இ
ன் உயிர் - இனிமையாகியஉயிரை, ஒம்பினும் - பாதுகாப்பா
ராயினும், ஒம்புக - காக்கக்கடவர்கள், பின்னர் - அப்படிக்கா
த்தபின், சிறுவரை ஆயினும் - கணப்பொழுதாயினும், தமக்கு-
(இழிதொழில்செய்துசீவிக்கும்) தமக்கு, ஆங்கு-காத்தலினால்
இறுவரை-முடியும்எவ்லை, (அதாவதுசாங்காலம்) மன்ற இல்
லை எனின்-நிச்சயமாக இல்லையானால். (38)

இறத்தல் நிச்சயமாயிருத்தலால் வலியும், மானமுங்கெ
டாமல் ஜீவிக்கவேண்டுமென்பதாகுந்து. இப்படி உயிர்வாழ
விரும்புதல் உயிர்விடுந்துணியில்லாமையாலாகையால் அவரு
யிர் இன்னுயிரொனப்பட்டது. ஒம்பினும் என்றஉம்மை, ஒம்பு
தல் கூடாதென்னும்பொருள் தரலால் எதிர்மறைஉம்மை. சிறு
வரையாயினும், என்றஉம்மை இழிவுசிறப்பும்கை. சிறுவரை-
சிறந்தவையுடைய காலத்தை உணர்த்தலால் பண்புத்தொ
கைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாகிய காரண
ப்பெயர்.

கலனழிந்த கற்புடைப் பெண்டிரு மைந்து
புலனொருங்கப் பொய்யொழிந்தாரும்-கொலைஞாட்பில்
மொய்ப்புடை வீரரு மஞ்சார் முரண்மறவி
தும்பை முடிசூ டினும்.

இ-ள். கலன் அழிந்த-மங்லநான்இழந்த, கற்புஉடைய- கற்
பையுடைய, பெண்டிரும் - குலப்பெண்களும், ஐந்துபுலன்-
ஐம்புலன், ஒருங்க-கெட, பொய்-நிலையில்லாததாகியஉலகஇன்

பத்தை, ஒழிந்தாரும்-விட்டோரும், கொலை- கொல்லுந்தொழி
லையுடைய, ஞாட்பில்-போரில், மொய்ப்புடைய - (கலங்கா
மையாகிய)வலியையுடைய,வீரரும்-வீரர்களும்,முரண்மறலி-
வலியையுடைய நமன், தும்பை - தும்பைப்பூமாலையை, மு
டிசூடினும் - முடியில் சூடிக்கொண்டாலும், அஞ்சார் - கை
ங்கார். (39)

இம்மூவரும் உயிரின்மேல்விருப்பமில்லாராதலால்மரண
த்துக்கு அஞ்சான்ப துகருத்து. தும்பைமலர்மலை சூடுதல்
போர்க்குச்செல்வோர் செயலாதலால் தும்பைமுடி சூடினும்
என்பதற்கு உயிரைவாங்கும்படிவந்தாலுமென்பது பொருள்.
கலன் தலைமைபற்றி மங்கலநாணுக்காயிற்று. தும்பை-முத
லாகுபெயர். வீரர்-பண்படியாகப்பிறந்தபெயர் : வீரம்-பகுதி,
அர் - பலர்பாற்படர்க்கை விசுதி, பகுதியிற்று அம்முக்கேடு
கடைக்குறை, மகரக்கேடு சந்தியால்வந்தவிகாரம் ; ர் - விசுதி
எனினும்பொருந்தும்.

புழுநெளிந்து புண்ணழுகி யோசனை நாளும்
கழிமுடை நாற்றத்த வேனும் - விழலர்
விளிவுன்னி வெய்துயிர்ப்பர் மெய்ப்பயன் கொண்டார்
சுளியார் சுமைபோடுதற்கு.

இ-ள். விழலர்-(பிறப்பின்) பயனில்லார்,புழுநெளிந்து-(தம்
முடம்புகள்) புழுக்கள் நெளியும்படி, புண்அழுகி- புண்கள்அ
ழுகி, யோசனை-யோசனைதூரம், நாளும்-நாறுகின்ற,கழி-மிசு
ந்த, முடைநாற்றத்ததெனும் - தூர்க்கந்தத்தை யுடையன ஆ
யினும், விளிவு-சாதலை, உன்னி - நினைத்து, வெய்துஉயிர்ப்
பர் - பெருமூச்சுவிடுவார், மெய்ப்பயன்-உடம்பாலாகிய அற
ப்பயனை, கொண்டார் - பெற்றபெரியோர், சுமை. (உடம்பா
கிய) சுமையை, போடுதற்கு - போட்டுவிடுதற்கு, சுளியார்-
வெறுக்கார். (40)

விழல்-பசுமதலிய விலங்குகளுக்கும் பயன்படாத புல். இது தொழிலாகுபெயர். விழலர் அப்புல்லைப்போன்றவர், அ தாவது பயனற்றவனென்பது. நெளிந்து, நெளியஎன்பதன் திரிபு. யோசனை-பத்துநாழிகையளவைக் கொண்டதூரம் ; இ துநெடுந்தூரமென்பதை யுணர்ந்தற்குக்காட்டியதோரளவைப் பெயர். நாற்றம், பொதுப்பெயராதலால் முடைநாற்றம் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைநிலத்தொடர். நாற்றத், த- தொழிலடியாகப்பிறந்த பலவின்படர்க்கைக்குறிப்பு வினைமு ற்று ; நாற்றம்-பகுதி, அத்து-சாரியை, அ-பலவின்படர்க்கை விருதி, மகரமும், சாரியைமுதல்அகரமும், ஈற்றுகரமும், கெ ட்டதுசந்தியால்வந்தவிகாரம்.

இகழி எனிகழ்ந்தாங் கிறைமக னென்று
புகழினு மொக்கப் புகழ்ப - இகன்மன்னன்
சீர்வழிப் பட்டதே மன்பதைமற் றென்செய்யும்
கீர்வழிப் பட்ட புணை.

இ-ள். இறைமகன் - அரசன், என்று இகழின் - ஒருபொரு ளைஇகழ்வானாயின், இகழ்ந்து-(தாமதம்கூட)இகழ்ந்து, ஆங்கு- அவ்விதந்த காலத்திலேயே, ஒன்று -அவ்வொருபொருளை, புகழினும் - புகழ்ந்தாலும், ஒக்க - அவனோடுகூட, புகழ்ப- (உலகத்தார்) புகழ்வார்சன், கீர்வழி-கீரோடுநிறவழியில், பட் ட-உள்ள, புணை-தெப்பம், மற்று என்செய்யும்-(அவ்வழியே செல்லாமல்) வேறென்னசெய்யும் (அதுபோல) மன்பதை- மக்கட்கூட்டம், இகல்-வல்லமையையுடைய, மன்னன்-அரச னது, சீர்வழி-குறிப்பின்வழியில், பட்டதே - பொருந்தியதே யாம் (41)

புகழினுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும மை. புகழ்ப - பலர்பாற் படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்று, பகரவிகுதிபாலிடங்காலத்தைக் காட்டியது. மன்பதை-சொ ல்லனவில் அஃறிணைபாதலால் பட்டதென்னும் அத்திணை

வினைகொண்டது. என் - வினாப்பெயர். புணை - புணைக்கப்ப
ட்டதென்னும்பொருளில் புணையென்னும்பகுதியோடு ஐ-செ
யப்படுபொருளைக் காட்டும் விருதி புணர்ந்துகெட்டதொழி
லடியாகப்பிறந்தபெயர்.

செவிசுடச் சென்றாங் கிடித்தறிவு மூட்டி
வெகுளினும வாய்வெரீஇப் பேரா - கவிழ்மதத்த
கைம்மா வயத்ததேபாகுமற் றெத்திறத்தும்
அம்மாண் பினவே யமைச்சு.

இ-ள். அமைச்சு - மந்திரிகள், செவி - அரசனது காதில்,
சுட-சுடம்படி, சென்று - சமீபத்திற்போய், இடித்து-உறுதி
மொழிகளைச்சொல்லி, அறிவுமூட்டி - அறிவுறுத்தலால், வெகு
ளினும்-(அவ்வரசன்)கோப்பிப்பானுயினும், ஆங்கு-அப்போது,
வாய்வெரீஇ- சொல்லுதற்குஅஞ்சி, பேரா-புத்திசொல்லுதலை
விடார்.[அதுஎதுபோலவெனில்]பாகு-(ஒட்டும்)பாகன், கவி
ழ்-பெருகுகின்ற, மதத்த-மதமுள்ள, கைம்மா-யானையினது, வ
யத்ததே-வசப்பட்டவனோ, எத்திறத்தும்-எவ்விதத்தினும், அ
ம்மாண்பினவே-(மந்திரிகளும்) அத்தன்மையோ ஆவர். (42)

அமைச்சு, சொல்லாலஃறிணையப்போல பால்பா அஃ
றிணைப் பெயராயிருத்தலால் பேராஎன்னும் பலவின்படர்க்
கை வினைகொண்டது. பாகு, என்பது அஃறிணைச்சொல்
லாயிருத்தலால் அத்திணைவினைகொண்டது. இவ்விருபெய
ரும் பண்பாகுபெயர்கள். முன்னுள்ளஉம்மை, உயர்வுசிறப்பு.
பூர்னுள்ளஉம்மை முற்று. ஏ - இரண்டில் முன்னுள்ளது
எதிர்மறை. பின்னுள்ளது தேற்றம், வாய் கருவியாகுபெ
யர்; வெரீஇ இறந்தகாலவினையெச்சம்; பகுதி வெரு, மற்று
அசை.

கைவரும் வேந்த னமக்கென்று காதலித்த
செவ்வி தெரிபா துரையற்க - ஒவ்வொருகால்

எண்மைய னேனு மரியன் பெரிதம்மா
கண்ணில னுள்வெயர்ப்பி னான்.

இ-ள். வேந்தன் - அரசன், ஒவ்வொருகால் - ஒவ்வொரு காலத்தில், எண்மையன்ஐனும் - (ஒன்றைச்சொல்லிக்கொள்ள) எளியனாயிருந்தாலும், அம்மா-இது ஆச்சரியம், பெரிது-மிருதியாக, (அதாவது பலகாலங்களில்) அரியன்-அரியனாயிருப்பன். [ஏனெனில்] கண்இலன் - தாட்சிணியம் இல்லான், உள்-உள்ளத்தில், வெயர்ப்பினான் - கோபமுடையான், (ஆதலால்) நமக்கு - நமக்கு, கைவரும் என்று - பழகினவனென்று, காதலித்த - விரும்பினவற்றை, செவ்வி - சமயம், தெரியாது-தெரிந்துகொள்ளாமல், உரையற்க - நீசொல்லற்க. (43)

அரசன் நமக்குப்பழகினவனென்று ஒருவன் சமயந்தெரியாமல் தனக்குவேண்டியதைச் சொல்லிக்கொண்டால், அக்காரியம் பயன்படாம்போவதுமல்லாமல், தானும் தண்டனையடைவானென்பதுகருத்து. கைவரும் - ஒருசொல்லின்தன்மையதாகிய செய்யுமென்முற்று; கைவா பகுதி, உம் நிகழ்காலவினைமுற்றுப்பொருள் விசுதி, ரு-விரித்தல்விசாரம், உகரக்கேசுந்தியால், இதுபெயரொச்சம் வினைமுற்றானது. காதலித்த காதலென்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையாலணையும்பெயர்; பகுதி காதலி. செவ்வி-பண்படியாகப்பிறந்த பெயர்; செவ்-பகுதி, இ - ஒன்றன்படர்கைவிசுதி, மகரம் “முன்னின்றமெய்திரிதல்” என்பதனால் திரிநத தனிக்குறில் முன்ஒற்றுகிய அவ்வகரமும், இரட்டியவகரமும் சந்தி; நீசம்மையுடையதென்பதுபொருள்.

பழமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரார்
கிழமை பிறிதொன்றுங் கொள்ளார் - வெகுளின்மன்
காதன்மை யுண்டே யிறைமாண்டார்க் கேதிலரும்
ஆர்வலரு மில்லை யவர்க்கு.

இ-ள். பழமை - பழயசினேகத்தை, கடைப்பிடியார்-அரசர்கள் மறவாமலிரார், கேண்மையும்-உறவினராதன்மையையும், பாரார் - மதியார், கீழமைபிதிதுஒன்றும் - வேறொருபாத்தியத்தையும், கொள்ளார் - நினைபார், வெகுளின்மன்-மிகுதியுங்கோபிந்தால், இறைமாண்டார்க்கு-அரசில் மாட்சிமைப்பட்டவர்க்கு,காதன்மை-(ஒருவர்மேல்)அன்புடைமை, உண்டே-உண்டோ,அவர்க்கு - அவ்வரசர்க்கு, ஏதிலரும் - அயலாரும், ஆர்வலரும்- சினேகரும், இல்லை-இல்லை. (44)

மேற்செய்யுளில் உள்வெயர்ப்பினுனென்றார்;அவ்வள்வெயர்ப்பின் காரியத்தைஇச்செய்யுளிற்சொல்லினார். கடைப்பிடியார்-பலர்பாற்படர்க்கைஎதிர்மறைவினைமுற்று; இதுஒருசொல்லின்தன்மையது. கடைப்பிடி-பகுதி, கேண்மை - பண்புப் பெயர்,கேள்-(உறவு)பகுதி,மை-பகுதிப்பொருள்விகுதி,ளகரநிமிர்ந்தனகரம் சீர், கேண்மையுமென்றொமமை இறந்தது சமீபிபளச்சவுமமை. மன்- மிகுதிப்பொருள்நாயி இடைச்சொல்.

மன்னா புங்கடை காத்து வநிநேயாம்
எந்நலங் காண்டுமென் றெள்ளாக - பன்னெடுநாள்
காத்தவை யெல்லாங்கடைமுறைபொய்க் கைகொடுத்தது
வேத்தவையின் மிக்கு செய்யும.

இ-ள். யாம-நாம், மன்னர்-அரசருடைய, புங்கடை-தலைவாயிலை, காத்து - காத்திருந்து, வநிநே (அது) பயனிலதே, எந்நலம்-என்ன நன்மையை, காண்டுமென்று - கண்டோமென்று, எள்ளற்க-இகழாதிருக்கக்கூடவர்,பன்னெடுநாள்-பலநாள், காத்தவைஎல்லாம் - காத்திருந்தவைஎல்லாம், கடைமுறைபொய்-முடிவிறசென்று, கைகொடுத்தது - உதவி, வேறுது அவையில் - இராஜசபையில், மிகு - பெருமையை, செய்யும-செய்துவிடும், (45)

வறிது என்னும்பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைமுற்றுக்குளமுதாய் காத்தற்றொழிலாதலால் அது என்னுஞ்சுட்டுப் பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. ஏ - தேற்றம், கைகொடுத்து, ஒருசொல்லின் தன்மைப்பட்டு நின்ற இறந்தகாலவினையெச்சம், பகுதி கைகொடு, த் - சர்தி, த்-இறந்தகாலஇடைசிலை, உ-வினையெச்ச விசுதி.

உறுதி பயப்ப கடைபோகா வேணும்

இறுவரை காறு முயல்ப - இறுமுயிர்க்கும்

ஆயுண் மருந்தொழுக்க நீதன்ற லல்லனபோல்

ஆவனவு முண்டு சில.

இ-ள். இறுமுயிர்க்கு ம-சாகும்நிலையிலிருக்கும் உயிருக்குள், ஆயுள்மருந்து - பிழைக்கும் மருந்தை, ஒழுக்கல் - டாயில்லிடுதல், சீது அன்று - நலந்தருவதாகும் [அதுபோல] சில-சில கருமங்கள், அல்லனபோல்-முடியாதனபோலக்காணப்பட்டு, ஆவனவும் உண்டு - (பின்) முடிவனவுமுண்டு [ஆதலால்] உறுதி-அடைதற்குரிய நன்மையை, பயப்ப - ஈரத்தக்கமுயற்சிகள், கடைபோகா ஏனும் - முடியா விடினும், இறு வரைகாறும் - முடியும்வரையும், முயல்ப - (அறிவுடையோர்) முயற்சிசெய்வர். (16)

உறுதி-அடையப்படுவ தென்னும் பொருளில் உறு-பகுதி, த்-எழுத்துப்பேறு, இ-செயப்படுபொருள் தரும்விகுதி; அன்றியும், உறு-பகுதி, தி-புடைபெயர்ச்சி விகுதி, இவ்விரண்டுறுப்பால் முடிந்ததொழிற்பெயரொணக்கொண்டு, தொழிலாகு பெயரொணிறும்பொருள்தும். பயப்ப, பலவின்படர்க்கை எதிர்காலவினை யாலணையும்பெயர். கடைபோகா-ஒருசொல்லின் தன்மையதாசிய பலவின்படர்க்கைஎதிர்மறைவினைமுற்று. ஆயுண்மருந்து-இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர்.

முயலாது வைத்து முயற்றின்மையாலே

உயலாகா ஒழித்திறந்த வென்றார் - மயலாயும்

ஊற்ற மிறுவிளக்க மூழுண்ணை காண்டுமென்
தேற்ற மொகிகான் முகத்து.

இ-ள். முயலாது - அநிவுடையார்முயற்செய்யாமல், வை
து (கருமங்களை) வையத்து, முயற்றுஇன்னையாலே - முயற்
சிலில்லாமைமாலே, ஊழ்த்திறத்த - ஊழின்வகையில் பட்ட
கருமங்கள், உயல் அசா - தப்புதலாகா, என்னார் - என்று
நினையார், ஊழ் - ஊழ்வினை, உண்ணா - உண்டாயிருத்தலை, கா
ணும் என்று - காண்போமென்று, மயல் ஆயும் - மயங்கியும்,
ஊற்றம் - மறைவு, இறுவினககம் - இல்லாந் தீபத்தை, எதி-
வீசுவன்ற, சால்முகத்து-காற்றெதிரில், எற்றார் - (உலகத்தார்)
எற்றார்கள். (47)

முயலாதுஎதிர்மறை வினைமெச்சும்; முயல்-பகுதி, ஆ-எதிர்
மறை விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, த்-வழுத்துப்பேறு, உ-வி
னையெச்ச விசுதி. முயற்று சொழிற்பெயர்; முயல் பகுதி, து-
புடைபெயர்ச்சி விசுதி, வகாநகரங்கள் நகரமானதுசாதியால்.
உயல்-சொழிபெயர்; உய்-பகுதி, அல்-புடைபெயர்ச்சி விசுதி,
இவ்விசுதியோடு ஆ - என்னும் வினையடிபுணர்ந்து ஒருசொல்
லிந்தன்மைப்பட்டு சின்ற உயலா-பகுதி, கு-சாரியை, ஆ-பட
ர்க்கை எதிர்மறைவிசுதி, உகரககேடுசாதியால்வந்தவிகாரம்.

உலையா முபங்கி களைகண வூழின்
வலிபிர் ஏம வண்ணையு முண்டே-உலகநியப்
பான்முளை தின்று மறலி யுயிர்குடித்த
கான்முளையே பொலங் கரி.

இ-ள். உலையாந - கெடாந், முயற்சி - முயற்சியானது, க
ளைகண் ஆக- ஆசாவாக, ஊழின்வலி-ஊழினது வன்மையை,
யிற்றும் - செடுக்கின்ற, வன்மையும் - பலமும், உண்டே-உள
தே, [அதற்கு] உலகு-உலகத்தார், அறிய-அறியும்படி, பான்மு
ளை-ஊழின் முளையை, தின்று-கெடுத்து, மறலி-நமனுடைய,

உயிர்-உயினை, குடிநீர்-வாங்கிய, கான்முனையே - பிள்ளையா
கிய மார்க்கண்டேயரோ, கரி-சாஷியாம். (48)

உலையாத, உணைகணை, இரண்டும் ாறு நொருந்தலாய்கின்
றன. தன்வினை, பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகிய சிறதும் என்
னும் பெயரொச்சம் இங்குப்பிறவினையாய்கின்றது. ஏ-இரண்டும்
தேற்றம். கடவுள் ஒருவன் ஒரு பிறப்பிற்கெய்த வினையை
ஆயிரம்பங்கு செய்து ஒருபங்கில் ஒருகாணிப்பங்குகொண்ட
வினையை மறுபிறப்பில் அறுபவிக்க இடுகொருனென்பராதலால்
ஊழை, பால் என்றார். பால்-பண்பாகு பெயர். உமமை-உயர்வு
சிறப்பு. கான்முனை என்பதை, கால்+முனை, எனப்பிரிக்கவும்; ஒரு
வனுடைய வமிசம் பெருகுதற்கு அவன் புத்திரன் வழிபோ
லிருத்தலால் கால்-உவமையாகுபெயர். நமனது உயிர்குடித்த
சரித்திரம்: மிருகண்டமுநிவன் புத்திரனில்லாமையால் சிவ
மூர்த்தியைநோக்கித்தவஞ்செய்ய, அமமூர்த்திஎதிநோதோன்
றி, உனக்கு ஒரு புத்திரன் உண்டாவான், அவன் பதினாறுவ
ய துமட்டும் உயிர்பிழைத்திருப்பானென்று வரந்தந்தபொக,
அப்படியே மார்க்கண்டேயர்பிறந்து, சிவநேசம முதிர்ந்து சி
வார்ச்சனைசெய்து வருகையில் பதினாறு வயது எல்லையான
போது சிவார்ச்சனை செய்து கொண்டிருந்த அமமார்க்கண்
டேயர்மேல், நமன் பாசம்வீச சிவமூர்த்திக்குக்கொபமபிறந்து
நமனையுதைத்தனொன்பது.

கால மறிந்தாங் கிடமறிந்து செய்வினையின்
மூல மறிந்து வினைவறிந்து - மேலுந்தாம்
சூழ்வன சூழ்ந்து துணைமை வலிதெரிந்
தாள்வினையாளப் பம்.

இ-ள், தாம்-(அரசர்கள்)தாம், காலம்-(ஒருகருமத்தைச்செ
ய்தற்குரிய) காலத்தை, அறிந்து - தெரிந்து, இடம்-(தருந்த)
இடத்தை, அறிந்து - தெரிந்து, செய்வினையின் - செய்தற்குரிய

ய காரியத்தின், மூலம்அறிந்து - காரணத்தைத்தொரிந்து, வி
னைவு அறிந்து - (அக்காரியத்தால் உண்டாகும்)பயனைஅறிந்து,
மேலும் - இவற்றைஅறிதல் அல்லாமலும், சூழ்வன - ஆராய
ப்படுவனவற்றை, சூழ்ந்து - (அறிவுடையாரோடு) ஆராய்ந்து,
துணைமை - தமக்குமபகைவாக்கும் துணையானவர்களது, வ
லிதொரிந்து - பலத்தை அறிந்து, (பின்பு) ஆர்வனை - முயற்சி
யால், ஆளப்படும் - (அக்காரியம்) செய்யப்படும். (49)

வினைவு-தொழிலாகுபெயர் ; உம்மை-இறந்தது, சூழ்இய எச்
சுவமமை; சூழ்வன-செயப்பாட்டு வினையாகிய எதிர்காலவினை
யாலணையும்பெயர் ; சூழ்-பகுதி, அ-சாரியை, ப்-சந்தி, படு-செய
ப்பாட்டு வினைப்பொருள் தரும்விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி,
ப்-எதிர்காலவினையிலே, அன்-சாரியை, அ-பலவின்படர்க்கை
விசுதி ; இப்படி முடிந்ததின்றி பகுபடி மடு-விசுதி தொகுத்த
ல்பெற்றிருக்கிறது.

மெய்வருத்தம் பாரார் பசுநோர்கார் கண்டுஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையு பெர் கொள்ளார் - செவ்வி
அருமையும் பாரா அவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணையி னார்.

இ-ள். கருமமே-(தாம் மேற்கொண்ட) காரியத்திலேயே,
கணஆயினார் - எண்ணமுள்ளவர், மெய்வருத்தம் - உடம்பின்
வருந்தத்தை, பாரார்-கவனியார், பசி - பசியை, நோக்கார்-
நினையார், கண்டுஞ்சார் - கண்ணுறங்கார், எவர்எவர் தீமையு
ம் - எவர்எவர்செய்யும் பொல்லாங்கையும், மேற்கொள்ளார்-
பாராட்டார், செவ்வி-தகுந்தகாலத்தினது, அருமையும் - அரு
மையையும், பாரார்-கவனியார், அவமதிப்பும்-அவமானத்தை
யும், கொள்ளார்- (மனத்தில்) கொள்ளார். (50)

கண்டுஞ்சார்-என்பதுகையொடிந்தான் என்பதுபோன்ற
திணைவழுவமைதியாகிய எழுவாய்த் தொகாநிலத்தொடர்

எவர் எவர், எவ்வெவர், எனலிகாரப்பட்டுப்புணர்ந்ததை நன்-
உயிர் - சக - கு - “ஒன்ப தொழித்தஎன் ஒன்பதும் இரட்-
டின், முன்னதினமுன் அல ஓடஉயிர்வரின், வவ்வும் மெய்வ
ரின்வந்ததும்மிகல்நெறி” என்பதில் நெறிஎன்றதனால் அமை
க்கவும். தீரையும்-என்பதினுள்ள உம்மை, முற்றுப்பொருள்
தருவதோடு இறந்தது தழீஇயஎச்சவும்மை. இதற்குப்பின்வ
ருவதை நோக்கு மிடத்து எதிரதுதழீஇயதாகவும் கொள்
ளலாம்.

சிறிய பகையெனினு மோம்புந தேற்றார்
பெரிதும் பிழைபா டெடயர் - நிறைகயத்
தாழ்நீர் மடுவிற் தவனை குதிப்பினும்
யாணை நிழல்காண் பரிது.

இ-ள். பகை - பகைகள், சிறிய எனினும் - சிறியன ஆயினு
ம், ஒம்புதல் - (அவற்றை) காத்துக்கொள்ளுதலை, தேற்றார் -
அநியாதவர், பிழைபாடு - குற்றம்உண்டாகுதலை, பெரிதும் உ
டையர்-மிகுதியும் (அப்பகைகளால்) உடையராவர், நிறை-நி
றைந்த, கயம்தாழ்-மிக ஆழமாகிய, நீர்மடுவில்-நீரையுடையமடு
வில், தவனைகுதிப்பினும்-தவனைகுதித்தாலும், யாணைநிழல் - யா
ணையினது நிழலை, காண்பது அரிது (அம்மடுவில்)காணுதல் அ
ரிதாகும்.

(51)

பகை - சொல்லால் பால்பகா அஃறிணைப் பெயராயிரு
த்தலால் பலவிற்பாலாய், சிறியஎன்னும் பலவிற்படர்க்கைக்
குறிப்புவினைகொண்டது. பகைகளை ஒம்புதலாவது நெரு
ங்காமல் முழுதும்நீங்குதல். தேற்றார் தன்வினை பிறவினைக
ளுக்குப்பொது ஆயினும் இங்குத் தன்வினையாய் நின்றது.
தேறுஎன்னும் பகுதி தேற்றுஎன விகாரப்பட்டது; தேற்று-பகு
தி, ஆ-எதிர்மறை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தியால்வந்தயிகாரம்.
அனைத்துமொருபகுதி, ஆர்-பலர்பாற் படர்க்கைவிசுதி, விசுதி
ஆகாரக்கேடு கடைக்குறை; பெரிதுகுறிப்புவினையெச்சம்.

உம்மைகள் மூன்றில் நடு நின்றது உயர்வு சிறப்போடு முற்றுப் பொருளில் வந்தது. மற்ற இரண்டும் இழிவு சிறப்பு, கயத்தாழ், ஒரு பொருட்பன்மொழி.

புரப்பகை கோடியின் மிக்குறினு மஞ்சார்

- அகப்பகை யொன்றஞ்சிக் காப்ப - அனைத்துலகும் சொல்லொன்றின் யாப்பார் பரித்தோம்பிக் காப்பவே பல்காணங் காம்பப் பகை.

இ-ள். அனைத்து உலகும் - எல்லாவகங்களையும், சொல்லொன்றின் - ஒரு சொல்லினால், யாப்பார் - தமது வசப்படுத்தப்பட்ட முறையர், பல் காணும்-பலதரமும், காம்பப்பகை - காம்பமாகிய உட்பகையை, பரித்து - வருந்தி, ஒம்பிக்காப்ப - மிகுதியுங்காப்பார்கள்-(அதுபோல) புறப்பகை - வெளிப்பகைவர், கோடியின் - கோடி என்னும் தொகையினும், மிக்கு-அதிகமாய், ஒறினும்-இருப்பினும், அஞ்சார் - (அறிவுடையார்) பயப்படார், அகப்பகை - உட்பகைவனாகிய, ஒன்று - ஒருவனை, அஞ்சி - பயந்து, காப்ப - பரிகரிப்பார். (52)

புறப்பகை: பகையைக்காட்டிப் புறத்திலுள்ள பகைவர். உட்பகை பகையைப் புறத்தில்காட்டாமல் உள்ளாயிருக்கும் பகைவர். அவர் ஞாநியர், மந்திரிகள் முதலானோர். அகப்பகை, என்பதற்கு விஷயமாகிய பகை எனவுங் கொள்ளலாம், கோடி-மிகப்பலவொன்பதற்குக் காட்டிய ஒன்றென. மிக்கு, இறந்தகாலவினையெச்சம்; மிகு-பகுதி, உ-வ்வினையெச்சவிருதி, பகுதி ஒற்றிரட்டியதும் உகரக்கேடும், சந்தியால்வந்தவிகாரங்கள். அனைத்து, இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த பெயர்; அனை-பகுதி, த்-சந்தி, து- பகுதிப்பொருள் விருதி.

புறநட்டகம்வெர்ப்பார் நச்சப் பகைமை

வெளியிட்டு வேருதல் வேண்டுங்-கழிபெருங்

கண்ணோட்டஞ் செய்யேல் கருவியிட் டாற்றுவார்
புண்பைத்து மூடார் பொதிந்து.

இ-ள், புண்-புண்ணை, கருவிஇட்டு-(நோயாளர்) கத்தியாலறுத்து, ஆற்றுவார் - ஆறச்செய்வார்கள், பொதிந்து- மறைத்து, மூடி.வையார் - மூடிவையார்கள்-(அதுபோல) புறம் மட்டு-புறத்திலேசினேகித்து, அகம் வேர்ப்பார் - உள்ளேகோபங்கொண்டிருப்பவருடைய, நச்சப்பகைமை-விஷத்தைப்போன்ற பகைத்தன்மையை, வெளியிட்டு-வெளிப்படுத்தி, வேறு ஆதல் வேண்டும் - வேறுபடுதலேதகுநி, கழிபெரு கண்ணோட்டம் - மிகுந்ததாகுநியம், செய்யேல் - செய்யாதே. (53)

புண்ணை அறுத்து-ஆற்றாமல்மூடிவைத்தவர்களை அப்புண் கொல்வதுபோல உட்பகையுடையாரை அவர்பகைக்குணத்தை வெளிப்படுத்திநீக்காவிடில் தம் உயிரை இழக்கச்செய்வொன்பதுகருத்து. மட்டு - இறந்தகாலவினையெச்சம், நன்-பகுதி, ட் - இறந்தகாலஇடைநிலை, உ-வினையெச்சவிசுவாசம், ளகரம்- டகரமானதுசந்தியால்வந்தவிகாரம், நந்து, நந்துஎனவழங்குதல்போல நஞ்சு, நச்சுஎனவந்தது. செய்யேல் எனலொருமை எதிர்மறையினை; எனலொருமை எதிர்மறையைக்காட்டுவது எல்-விசுவாசம். வைத்துமூடார் என்பதில்நிலைமெழிவருமொழிகளைப்பின்முன்னாகிறுத்தி விசுவாசனைப்பிரித்துப் பொருளுரைக்கவும். கழிபெரு, ஒருபொருட்பன்மொழி.

நட்பிடைக் குய்யம்வைத் தெய்யா வினைகூழ்த்து
வட்கார் நிறத்தராய் நின்றார்க்குத்-திட்பமாம்
நாளுலந்த தன்றே நடுவ னடுவின்மை
வாளா கிடப்பன் மறந்து.

இ-ள், நட்பிடை-சினேகத்தில், குய்யம்வைத்து-வஞ்சித்தலை வைத்து, எய்யாமை-அறிவின்மையாகிய, வினை-பொல்லாங்கை, சூழ்த்து-ஆராய்ந்துகொண்டு, வட்கார்-பகைவருடைய, நிறத்தர் ஆய்-தன்மையையுடையாரை, நின்றார்க்கு-இருந்தவர்

க்கு, திட்பம்-ஆம்-(வாழ்த்தற்கு) பலமாயுள்ள, நாள்-ஆயுள், உலர்ந்தது அன்று - முடியவில்லை, நடுவன் - யமன், நடு இன்மை-(இவர்கள் இறப்பதற்குச் காரணமாகிய) நடு நிலைமையில்லாமையை, மறந்து-மறந்துவிட்டு, வாளா-சுமமா, கிடப்பன்-இருப்பான்போலும். (54)

எனவே வஞ்சகமாகச்சிடுகிறதுக் கெடுதிசெய்ய நினைப்பவர்க்கு ஆயுள் முடியாதாயினும் இடையில் அவர்மடிவா என்பது குறிப்பாகுகொள்ளப்படும. சிநேகத்தில் வஞ்சனை வைத்தென்றது, வஞ்சகமாகிநெகித்து என்றபடி. எய்யாமை-பண்புப்பெயர் ; எய்யாவினை-என்பதைப்பண்புநடு நாலாகநிலைத்தொடன்க. வட்கார் - எதிர்மறைவினையாலினையும்பெயர் ; வட்கு-பகுதி, ஆ - எதிர்மறைவினையால் உகரக்கேடு சந்தியால் வந்தவிகாரம், அனைந்துமொருபகுதி, ஆர்-பலர்பாற்படர்க்கை வினையால், கூசார்-என்பதுபொருள். திட்பம்-பண்புபெயர் ; திண்பகுதி, பம்- பகுதிப்பொருள்வினையால், உகரம்-உகரமானது சந்தியால்வந்தவிகாரம்.

மனத்தீதிறப்பெனினல்ல செயினும்

அனைத்தெவையுந் தீயவே யாகும் - எனைத்துணையும்

தீயவே செய்யினு நல்லவாக்காணபவே

மாசின் மனத்தினைவர்.

இ-ள். கறுப்பு-(ஒருவன்மேல்) மிகக்கேட்பம், மனத்தினின்றும்-தம்மனதிலுள்ளன ஆனால், நல்ல-நல்லசுருமங்களை, செயினும்-(அவன்)செய்தாலும், அனைத்துஎவையும-அவையெல்லாம், தீயவே - பொல்லாத காரியங்களாகவே, ஆகும-தோன்றும. மாகஇல் - (ஒருவன்மேல்)கொண்டபில்லாத, மனத்தினையார்-மனமுடையார், எனைத்துணையும்- (அவன்) எவ்வளவுமிகுதியாக, தீயவே - பொல்லாதகாரியங்களையே, செய்யினும்-செய்தாலும், நல்லஆக - (அவற்றை) நற்காரியங்களாக, காண்ப-நினைப்பார்கள். (55)

கறுப்புமனத்த, என்றதுஉயர்வுபற்றி ஒருமைப்பால் பன்மைப்பாலாயிற்று. உயர்வாவது-மிகுதி, எல்ல, தீய, பண்படியாகப்பிறந்த பலவிற்படாககைப் பெயர்கள். அனைத்தெனவயும், இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை நிலை, சொடர். மனம்-பகுதி; அத்து, இன் - அசாரியை; மகரமும், சாரியை முதலகரமும், ஈற்றுக் கரமுங்கெட்டதும், வகரத்தோற்றமுஞ் சந்தியால், வந்தவிகாரங்கள், அர்-பலாபாற்படர்க்கைவிஞ்சி.

இனியவ ரென்சொல்லினு மின்சொல்லே யின்னார்
கனியு மொழியுங் கடுவே - அனல்கொ ளுந்தும்
வெங்காரம வெய்தெனினுநோய்தீர்க்கு மெய்பொடிப்பச்
சிவகி குளிர் துங் கொலும்.

இ-ள். அனல்-தீப்போல, கொளுந் தும்-கடும், வெங்காரம்-வெங்காரமானது, வெய்து எனினும்-வெப்பமுடையதானாலும், நோய் தீர்க்கும்-நோயை நீக்கும, சிங்கி-விஷமானது, மெய்பொடிப்ப - உடல் புளிக்குப்படி, குளிர் தும்-குளிர்ந்திருக்கும், கொல்லும் - கொல்லும் [அதுபோல] இனியவர் - அன்புடையார், என்சொலினும்-(காதுககு) இனிமையல்லாத சொல்லைச் சொல்லினும், இன்சொல்லே-(அதுபொருளால்) இனிய சொல்லையாம, இன்னார் - அன்பில்லாதது, கனியும் - (காதுககு) இனிமையான, மொழியும் - சொல்லும், கடுவே - பின் தங்குதருதலால் | விஷமேயாம. (66)

இனியவர் பண்படியாசபிறந்த பெயர் ; ஈறுதிரிந்த குறிப்புவினைப்பெயரொனினுமபொருள் தம். இனிமை-பகுதி, அசாரியை, அர்-பலர்பாற்படர்க்கை விஞ்சி, மை-ஈறுகெடுதலும், யகரவகரத்தோற்றமுஞ் சந்தியால்வந்தவிகாரங்கள். இன்சொல்-பண்புத்தொகைநிலைச்சொடர்; விரிர் சால் (இன்பநாயியொரால் எனவிரியும். இன்னார், பண்படியாகப்பிறந்த பெயர் ; இன்னுமை-பகுதி, அர்-பலர்பாற்படர்க்கைவிஞ்சி, மகரமுதாரத்தோடு

சந்திரபால்வந்தவிகாரம், விசுதி அகரக்கேடு முடிந்குறை ; ரக ரமெய் விசுதிஎனினும் பொருந்தும்.

பொய்குறளை வல்சொல் பயனிலவென் திந்நான்கும்
எய்தாமை சொல்லின் வழக்காது - மெய்யில்
புலமைந்துங் காத்து மனமா சகற்றும்
நலமன்றே நல்லா நெனல்.

இ-ள். பொய் என்று-பொய்யும், குறளை என்று - புறங்கூற
லும், வல் சொல்என்று - கடுஞ்சொல்லும், பயனிலஎன்று-ப
யனில்லாச் சொற்களும், திந்நான்கும்-ஆசிய இந்நான்குவாக்
குச் சூர்நங்குளம், சொல்லின்-தம்சொல்லில், எய்தாமை-பொ
ருந்தாமலும், மெய்யில்-உடம்பில், புலம் ஐந்தும் - ஐம்புலங்
ளும், வழக்காது-பொறிப்பிச்செல்லாமலும், காத்து-காத்து
க்கொண்டு, மனமாக-காமவெகுளி மயக்க மாகியகுற்றங்களை
யும், அகற்றும் - [ஒருவர்] நீக்கி நடக்கும், நலம் அன்றே
நன்மையே, நல் ஆறு - நன்னெறி, எனல்-என்று சொல்லப்ப
டுவது. (57)

மனமவாக்குக்காய மூன்றிலொரு குற்றமில்லாமல் ஒழு
குநீடு எல்லொழுக்க மெனப்படும. குறளை என்னும் சிறுமை
ப்பொருளாகிய பண்டிப்பெயர் புறங் கூறலுக்கானது பண்
பாகுபெயர். பயனில-பண்படியாகப் பிறந்த பலவின்படர்க்கை
க்குறிப்பு வினைப்பெயர். என்நென்னும் எண்ணிடைச்சொல்
லைப்பொய்குறளைவல்சொல் என்பவற்றோடுங் கூட்டுக. நன்-சு
நாகு-கடுஞ். நான்கு, ஐந்து, எண்ணலளவையாகுபெயர், எய்
தாமை எதிர்மறைவினையெச்சம் ; எய்து - பகுதி, ஆ - எதிர்
மறைவிசுதி, உகரக்கேடுசந்திரபால்வந்தவிகாரம், அனைத்தும்
ஒருபகுதி, மை-எதிர்மறைக்கண்வரும் வினையெச்ச விசுதி.

நல்லா நெழுக்கின் தலைநின்ற ரல்கூர்ந்தும்
அல்லவ செய்தற் கொருப்படார் - பல்பொறிய

செங்கட் புலியே றறப்பசித்துந் தின்னாவாம்
பைங்கட் புனத்தபைங் கூழ்.

இ-ள். பல்பொறிய - பலபுள்ளிகளுள்ள, செம்கண் - சிவந்தகண்களுடைய, புலிஐறு - ஆண்புலிகள், அற-மிக, பசித்தும் - பசியடைந்தும், பைங்கண் - ஈரமான இடமுடைய, புனத்த - புனத்திலுள்ள - பைங்கூழ்-பயிர்களை, தின்னாஆம்-உண்ணாஆம்(அதுபோல) நல்லஆறு - நன்னெறியில், ஒழுக்கின்தலை - நடப்பதில், நின்றார் - தவறாதவர்கள், நல்கூர்ந்தும-வறுமையடைந்தும், அல்லன-பாவத்தொழில்களை, செய்தற்கு-செய்வதற்கு, ஒருப்படார் - உடன்படார். (58)

ஒழுக்கு, ஒழுக்கு-என்னும் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர்.பெரும்பாலும்பொய்முதலிய பாவத்தொழில்களைச்செய்தல் தரித்திரமடைந்த போதாநலால் நல்கூர்ந்து மென்ற உமமை உயர்வுகிறப்பு. அல்லன-என்பது பலவின்படர்க்கைக்குறிப்பு வினைப்பெயர். முன் நல்லாறென்றதனால் அல்லனஎன்பது பாவத்தொழில்க்குக்காயிற்று. ஒருப்படார்-ஒருசொல்லின் தன்மையதாயிவ பலர்பார்படர்க்கை எதிர்மறைவினை; ஒருப்படு-பகுதி, ஆ-எதிர்மறைவிருதி, ௦ கரக்கேடு சர்தியால்வந்தவிகாரம்,அனைத்துமொருபகுதி, ஆர்-பல்லோர்படர்க்கைவகுதி, விருதிஆகாரககேடு முதற்குறை.

குலமவிற்துக் கொள்ளும் வெறுக்கையும வாயமை
நலம்விற்துக் கொள்ளுந் திருவும் - நயமவிற்துந்
கூனோமபும வாழ்வு முரிமைவிற்து னுணப னுஉம
நானோம்பிக் காத்த டலை.

இ-ள். குலம் - தன்குலத்தை, விற்து - முழுமையுமவிட்டு, கொள்ளும் - அடைகிற, வெறுக்கையும - பொருளுந், வாய்மைநலம் - உண்மையாலிய நன்மையை, விற்து - முற்றுமவிட்டு, கொள்ளும் - அடைகிற, திருவும் - செல்வமும், நயம

விற்து-தவத்தைமுற்றும்விட்டு, ஊன்-உடம்பை, ஓம்பும்-காக்கின்ற, வாழ்வும் - வாழ்க்கையும், உரிமை-தன் வமிசத்துக்குரியவற்றை, விற்து-ஒருவர்வசமாக்கி, வாழ்வும் - சீவனஞ்செய்வதும், [ஆகியஇவற்றை] தான் ஓம்பிக்காத்தால் - (தன்னிடத்துண்டாகாமல்ஒருவன்) காத்துக்கொள்ளலே, தலை-முதன்மையான தருமமாம். (59)

குலம் விற்றலாவது:பொருளுக் காசைப்பட்டுத்தன்னின் இழிகுலத்தாரோடு சம்பந்தஞ்செய்தல். வாய்மைநலம் விற்றலாவது,பொருளுக்காகப் பொய்ச்சாசுதிமுதலியனசொல்லல். தவம்விற்றலாவது,உடல்வலிகுறையாதிருக்கும்படி மேற்கொண்டவிரதத்தைவிடல்.உரிமைவிற்றலாவது,தரித்திரம் கீங்குதற்காகத்தன்வமிசத்துக்குரிய சுதந்தரத்தை ஒருவர்வசமாக்கிப் பொருள்பெற்றுண்ணல். ஆங்கு-அசை. ஓம்பிக்காத்தல்ஒரு பொருட் பன்மொழி.ஊன்-கருவியாகுபெயர்.உரிமை-பண்பாகுபெயர். அளபெடை, இன்னிசை.

பெற்ற சிறுகப் பெருத பெரிதுள்ளும்
சிறுயிர்க் காக்க மரிதம்மா - முற்றும்
வரவர வாய்மடுத்து வல்விராய் மாய
எரிதழன் மாயா திரா.

இ-ள். வல்விராய்-வன்மையாகியவிறகு, வரவர-(தன்னிடத்து) வந்துகொண்டிருக்க, முற்றும் - முழுமையும், வாய்மடுத்து - உண்டு அல்லது எரித்து, மாய(அவ்விதகு) பாண்டால், எரிதழல்-எரிகின்ற தீ, மாயாது இராது-கெடாமலிராது-[அது போல] பெற்ற - அடைந்தபொருள்கள், சிறுக - குறைவுள்ளன ஆகவும், பெருத-அடையாதபொருள்களை,பெரிதுஉள்ளும்-மிகுதியாகவும் நினைக்கின்ற, சிறுஉயிர்க்கு- சிலவாழ்வானாயுடைய உயிர்க்கு, ஆக்கம்-செல்வம், அரிது - இல்லையாம். (60)

அடையாதமுன் பெருமையுள்ளனவாக நினைத்தபொருள்களை அடைந்தபின் சிறுமையுள்ளனவாக இவன் நினைக்க

லால் இவன்கருத்தை அப்பொருள்களின்மேல் ஏற்றிப்பெற்ற சிறுகளன்றும், இவ்வாறுஎண்ணும்இழிவு நோக்கிச் சிற்றையினொன்றுஞ்சொல்லினார். பெற்ற, பெறாத, தொழிற்பெயர்கள். சிறுக-செயவெனெச்சம் ; சிறுகு-பகுதி. பெரிது-குறிப்புவினையெச்சம். அரிது-இல்லாமைககுறித்துநின்றது.

தத்த நிலைக்குங் குடிமைக்கும் தப்பாமே
ஒத்த கடப்பாட்டிற் றுளுன்றி - எய்த்தும்
அறங்கடையிற் செல்லார் பிறன்பொருளும் வெஃகார்
புறங்கடைய தாகும் பொருள்.

இ-ள். பொருள் - பொருளானது, தத்தம் - தங்கள்தங்களுடைய, நிலைக்கும் - நிலைமைக்கும், குடிமைக்கும் - குடிப்பிறப்புக்கும், தப்பாமே-தப்பாமல், ஒத்த-ஒத்துள்ள, கடப்பாட்டில்-முறைமையில், தாள்ஊன்றி-விடாமுயற்சிசெய்து, எய்த்தும்-வருந்தியும், அறமகடையில் - பாவவழியில், செல்லார்-செல்லாதவராகி, பிறன்பொருளும்-பிறனுடையபொருளையும், வெஃகார் - இச்சியாதவருடைய, புறங்கடையது ஆகும் - தலைவாயினுள்ளதாகும். (61)

பொருள், அவர் வேண்டுங் காலத்தை எதிர்பார்த்துக் காக்குமென்பதையறிவிக்க புறங்கடையதாகும் பொருளுன்றார். தத்தம் என்னும்அடுக்குத்தனிமைப்பொருள்தருகிறது. தப்பாமே எதிர்மறைவினையெச்சம்; தப்பு-பகுதி, ஆ-எதிர்மறைவிசுதி, உகரக்கேடு சந்தியால்வந்தவிகாரம், அனைத்து மொருபகுதி, மே-எதிர்மறையில் வரும் வினையெச்சவிசுதி. கடப்பாடு, முதனிலைநிரந்த தொழிற்பெயர் ; கடமை என்னும் பண்போடுபடு என்னுமுதனிலை வினைபுணர்ந்தபோது, மை விசுதி கெட்டுப்பகரந்தோன்றி, ஒருசொல்லின்தன்மையதாகிய கடப்பாடு என்பது முதல்நீண்டு நின்றது. பாவம் அறத்தி னின்றும் நீக்கப்பட்டதாதலால் அறங்கடை என்னப்பட்டது.

வள்ளன்மையில்லாதான்செல்வத்தின் மற்றையோன்
நல்குரவே போலு நனிநல்ல - கொன்னே
அருளில னன்பிலன் கண்ணறைய னென்று
பலரா லிசழப்படான்.

இ - ள். மற்றையோன் - சகைக் குணமுடையான், அருள்
இலன் என்று - (உயிர்களிடத்து) கிருபையில்லாதவ னென்
றும், கண் அறையன் என்று - (பழகினவரிடத்து) தாக்ஷிணி
யமில்லாதவனென்றும், பலரால் உம - பலராலும், கொன்
னே-காரணமில்லாமலே, இசழப்படான் - நிந்திக்கப்படான்,
(ஆதலால்) வள்ளன்மை - சகை, இல்லாதான் - இல்லாதவ
னுடைய, செல்வத்தின் - செல்வத்தினும், நல்குரவே - (அவ்
வீகைக்குணமுள்ளவனுடைய) தரித்திரங்களே, நனி நல்ல-மி
குதியும் நல்லனவாம். (62)

வள்ளன்மை பண்புப்பெயர் ; வள் - பகுதி, ள் -சந்தி,
அவ் - பகுதிப்பொருள் விசுதி, மாட்சிமை என்பதிற்போல,
மை-விசுதிமேல் விசுதி;வள்ளன்மையில்லாதான்-எழுவாய்த்
தொகாநிலைத்தொடர் ; இதுதிணைவழுவமைதி, இல்லாதான்-
குறிப்புவினைப்பெயர். மற்றையோன் இடைச்சொலடியாகப்
பிறந்தபெயர். கண்ணறையன்-தொழிலடியாகப்பிறந்த ஆண்
பாற்பெயர் ; கண்ணறு - பகுதி, ஐ - செயப்படுபொருள்தரும்
விசுதி, உகரக்கேடு சந்தியால்வந்த விகாரம் ; கண்ணறை-
என ஒருமைப்பால் மூன்றுக்கும பொதுவாய்கின்ற பொது
மையை நீக்கவந்த அன் - ஆண்பாற்படர்க்கை விசுதி, ய் -
சந்தி.

சகை யரிதெனினு மின்சொலினு நல்கூர்தல்
ஓவோகொடிது கொடிதம்மா - ராகொன்று
தீவ்னைக் கம்மியனால் வாய்பூட்டிடப்படினமற்
றுவா விவொன்செய் வார்.

இ - ள், ஈகை - கொடுக்குஞ்செய்கை, அரிது எனினும்-(சிலர்க்கு) இல்லையாயினும், இன்சொலினும் - இன்சொல்சொல்லுதலினும், நல்கூர்தல் - இல்லாதவராருதல், ஓவோ - ஐயோ, கொடிது கொடிது - மிகுதியுங்கொடுமையுள்ளது, அம்மா - இது ஆச்சரியம், தீவினை - பாவமாகிய, கம்மியனால் - கம்மாளனால், நாகொன்று - நாக்கின்பலத்தையடக்கி, வாய்பூட்டிடப்பட்டின் - (இன்சொல்சொல்லவொட்டாமல்) வாய்பூட்டப்பட்டால், இவர் - இவர்கள், ஆவா - ஐயோ, மற்று என்செய்வார் - வேறுயாதுசெய்வார். (63)

சிலர் அறத்தின்பொருட்டுக் கொடுக்காவிட்டாலும் இன்சொல்லாயினுஞ் சொல்பவராயிருக்க, அதுவுஞ் செய்யாமைக்குக்காரணம் அவருடையபாவமே ஆமென்பது கருத்து. ஓஓ, ஆஹ, இரண்டும் இரக்கப் பொருள்தரும் இடைச் சொற்கள். ஓவோ என்பதை ஓகோ என்பதாகச்சொல்வது முண்டு. உம்மை-உயர்வு சிறப்போடு எதிரதுதழீஇயது; பின்னுள்ளது இழிவு சிறப்போடு இறந்தது தழீஇயது; கொடிது - குறிப்புவினைமுற்று. அடுக்கு மிகுதிப்பொருளது.

சொல்வன்மை யுண்டெனிற் கொன்னே விடுத்தொழிதல்
நல்வினை கோறலின் வேறல்ல - வல்லைத்தம்
ஆக்கங் கெடுவ துளதெனினு மஞ்சபவோ
வாக்கின் பயன் கொள்பவர்.

இ - ள், சொல்வன்மை - (பிறர் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க) சொல்லின்வலி, உண்டு எனின் - (ஒருவனுக்கு) உளதானால், கொன்னே-பயனில்லாமலே, விடுத்தொழிதல் - விட்டுவிடல், நல்வினை-செல்வாக்குக்குக் காரணமாகிய நல்வினையை, கோறலின் - கொல்லுதலினின்றும், வேறு அல்ல - வேறன்றும், வாக்கின் - சொற்செலவால் வரும், பயன்கொள்பவர் - பயனைக்கொள்ளவல்லவர், வல்லை - விராவில், தம்ஆக்கம்-தமது

செல்வம், கெடுவது உளது எனினும் - கெடுதலுள்ளதாயினும், அஞ்சுபவோ-அஞ்சிவிட்டொழிவாரோ, விட்டொழியார். (64)

வாக்குதவித்திறம் ஒருவனுக்கு இருந்தால் பிறர்க்கு வேண்டும்போது பயன் படுத்தல்வேண்டும். விடுந்தொழிதல்-தொழிற்பெயர்; விடு-பகுதி, த்-சந்தி, து-சாரியை, ஒழி-துணிவுப்பொருள் விசுதி, உகரக்கேடு சந்தியால்வந்த விகாரம், அனைத்துமொருபகுதி, தல் - புடைபெயர்ச்சி விசுதி, கோறலின்பு-இதில் ஐந்த னுருபு நீங்கற்பொருளது. அழித்தலைப்பார்க்கினும் வேறல்ல எனப்பொருள்கொண்டு எல்லைப்பொருளதெனினும் பொருந்தும். அல்ல-இருநினை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாகிய குறிப்புவினைமுற்று.

சிறுமுயற்சி செய்தாய் குறுபயன் கொள்ளப் பெறுமென்ற குழுவரோ தாழார் - அறனல்ல என்மைய வாயினுங் கைவிட்ட டரிதெனினும் ஒன்மையிற் நீர்த்தொழுக லார்.

இ - ள். அறன் அல்ல - பாவங்கள், என்மைய ஆயினும் - (செய்ய) எனியனவாயிருப்பினும், கைவிட்டு - நீக்கிவிட்டு, அரிது எனினும் - (செய்ய) அரிதாயினும், ஒன்மையின் - அறத்தினின்றும், நீர்த்து - நீங்கி, ஒழுகலார் - நடக்க அறியாதவர்கள், சிறுமுயற்சி செய்து - சிறிய முயற்சியைசெய்து, ஆங்கு - அத்தொழிலில், உறுபயன் - பெரும்பயனை, வீகாள் - தாம் அடைய, பெறும் எனின் - (அம்முயற்சியால் தாம்) பெறுவராயின், தாழ்வரோ - தாமதிப்பரோ, தாழார் - தாமதியார். (65)

சிறுமுயற்சி என்றது மேற்கூறிய செல்வாக்கை. சிறு முயற்சி பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர். அறனல்ல - எழுவாய்த்தொகைநிலைத்தொடர். அல்ல-பலவின்படர்க்கைக்குறிப்புவினைப்பெயர். என்மைய-என்பது குறிப்புவினைமுற்று. ஆயி

னும் என்பதிலுள்ள உம்மை இழிவுசிறப்பு. எனினும்எல் பதி
லுள்ள உம்மை உயர்வுசிறப்பு.

செயக்கடவ வல்லனவுஞ் செய்துமன் னென்பார்
நயததரு நாகரிக மென்னும - செயிர்ந்துணாப்பின்
நெஞ்சநோ மென்று தலைதுமிப்பான் றண்ணளிபோல்
எஞ்சா தெடுத்துணாக்கற் பாடறு.

இ - ள். செய - (தம்மால்) செய்துமுடிப்பதற்கு, கடவ
அல்லனவும் - முடியாதனவற்றையும், செய்தும மன் - மிகுதி
யும் (நாம) செய்துமுடிப்போர், என்பார் - என்று சொல்ப
வர், நயத்தரும் - விருப்பத்தரும், நாகரிகம் - தாக்ஷிணியம்,
என் ஆம் - என்னையாற்பதும், செயிர்ந்து - சொபித்து, உணா
ப்பின் - (கஞ்ச்சொல்லி) சொல்லினால், நெஞ்ச - மனம்,
நோம் என்று - (ஒருவன்) யருந் துவானென்று, தலை - (அவ
னுடைய) தலையை, துமிப்பான் - வெட்டுவோனுடைய, தண
அளிபோல் - கொடுமையாகிய இரத்த மில்லாமையாக
சொல்வதுபோல, எஞ்சாது - கிறிதும் ஒழியாமல், எடுத்து உ
ணாக்கல் - (பலர்முன்) எடுத்துச் சொல்லுதலாகிய, பாற்று -
தன்மையை யுடையது. (66)

தம்மால்செய்யமுடியாதவற்றையும் உனக்குச்செய்வோ
மென்று காலங்கழிப்பவரிடத்தில் தாக்ஷிணியம் வையாமல்
அவரால் முடியாமையைப் பலரதிகச்சொல்லி நீக்குத என்ப
துகருத்து. இவன் சொல்லாமலிருக்கும் தாட்சிணியம் அவ்வ
லியில்லார் அவ்வாறு சொல்லிக்கொள்வதற்குக் காரணமான
தைப்பற்றிச் செய்துமன்னென்பார்நயத்தருநாகரிகமென்றார்.
கடவ-பண்படியாகப்பிறந்த பலவிற்படர்க்கைக் குறிப்புவினை
யாலணையும் பெயர், கடமை-பகுதி, அ - பலவிற்படர்க்கை
விருதி, நறு போதலும், வகரத்தோற்றமுஞ் சந்தியால். உம்
மை, உயர்வுசிறப்பு. செய்தும் தனித்தன்மைப் பன்மை எதிர்

காலவ்னைமுற்று ; தும-விருதி தன்மைப்பன்மையையும், எதி
ராகாலத்தையுமுணர்ந்திற்று.

அல்லன செய்யினு மாருலங் கூழாக்கொண்
டொல்காதார் வாய்விட் டிலம்புப - அல்லால்
பிரர்பிரா செய்ப்போற் செய்தக்க செய்தாங்
கூழிமடம புணடு நிற்பா ரார்.

இ-ள். துல்காதார்-அடங்காதவர், அல்லன-அறமல்லனவர்
யென, செய்யினும-தாமசெய்தானும், அருலம-பலரறிதலையே,
கூழ் ஆகச்சொன்னு-பயனாகக்கொண்டு,வாய்விட்டு உலம்புப-
வாய்விட்டமனாவார்கள், அல்லால் - (அப்பம்) அல்லாமல், செ
ய்தக்க - செய்தற்குரிய அறங்களை, பிரர்பிரர் - யாரோ பிற
ரொருவா, செய்ப்போல்-செய்வார் போன்று, செய்து - தாம
செய்து, ஆங்கு - அக்காரியத்தில், அறிமடம - அறிந்தும்
அறியார்போலிருத்தலை, புணடு - அடைந்து, நிற்பார் - நிற
்பவா, ஆர் - ஒருவருமிலர். (67)

செய்தக்க என அடியிற் சொன்னமையால் அல்லன
பாவத்துக்காயிற்று. செய், கூழா, என்பவற்றில் விருதி சொ
குத்தல் பெற்றது. உம்மை இழிவுகிறார். பாடனைக்கழென்
றது இலக்கணை. வாயினிழிவைச்சிறப்பித்தற்கு வாய்விட்டெ
ன்றும், அவர் சொல்லுவன பயனில்லனவென்று அறிவ்ப்ப
தற்கு உலம்புபவென்றுஞ் சொல்லினர்.

பகையின்று பல்லார் பழியெடுத் தோதி
நகையொன்றே நன்பயனாக் கொள்வான் - பயமின்று
மெய்விதிர்ப்புக் காண்பான் கொடிதுடைத்துக் கொல்
கைவிதிர்த் தஞ்சப்படும். [வான்போல்

இ - ள். பகை இன்று - பகையில்லாமலே, பல்லார் - பல
ருடைய, பழி - பழியை, எடுத்து ஒதி - எடுத்துச்சொல்லி,

நகை ஒன்றே - நகைத்தலொன்றையே, நல்பயன் ஆக - பெரும்பயனாக, கொள்வான் - கொள்ளுமியல்புடையான், பயம் இன்று - (தனக்குவேறு) புயனில்லாமல், மெய்விதிர்ப்பு - (மற்றவனுடைய) உடலின்நடுக்கத்தை, காண்பான் - காணும் பொருட்டு, கொடி - கொடிற்றை, உடைத்து - உடைத்து, கொல்வான்போல் - வருத்து மியல்புடையானுக்கு நடுங்கி அஞ்சுநல்போல, கைவிதிர்த்து - (பிறரால்) கைநடுங்கி, அஞ்சப்படும் - அஞ்சப்படுவான். (68)

இன்று-இரண்டும் இன்றி என்னும் குறிப்புவினையெச்சத்தின் திரிபு. ஏ-பிரிநிலை. நல்பயன் - பண்புந்நொகை நிலைத் தொடர்; விரிந்தால் நன்மையாய் பயன் எனவிரியும். மைசறு கெடநின்ற நல என்னும் பண்புப்பெயரின்றிற்றுலகரமமெல்லின முதன்மொழி முன் சாயலொனத் திரிதல்போல வல்லின முதன்மொழி முன் தும்பன்-சுரு-ரு-என-இன் படிதிரிந்தது.வன்கணம், வெண்பல், அகன்குளம் என்பொருள்என மற்ற்ப்பண்பிற்று லகர ளகரங்கடும் அய்வாறுனகரணகரங்க ளாகத்திரிதல் காண்க.

தெய்வ முளதென்பார் தீய செயப்புடன்

தெய்வமே கண்ணின்று நின்றொறுக்கும் - தெய்வம் இலதென்பார்க டில்லைதம மின்புதல்வர்க் கன்றே பலகாலுஞ் சொல்வார் பயன்.

இ - ள். தம் - (தந்தையர்) தமமுடைய, இன்புதல்வர்க்கு அன்றே - நல்ல புத்திரர்களுக்கே, பயன் - பயனுள்ளமொழியை, பலகாலும் - பலதரமும், சொல்வார் - சொல்வார்கள் (அதுபோல) தெய்வம் உளது - தெய்வம் உண்டு, என்பார் - என்று அஞ்சி நடப்பவர், தீய - கெடுதியான வற்றை, செயப்புகின் - செய்யத் தொடங்கினால், தெய்வமே - அத்தெய்வமே, கண் இன்று - தாட்சிணிய மில்லாமல், கின்று - எதிர்கின்று, ஒறுக்கும் - தண்டிக்கும், தெய்வம் - தெய்வமானது,

இலது என்பார்க்கு - இல்லை என அஞ்சாது நடப்பவர்க்கு,
இல்லை - (அவ்வாறு தண்டித்தல்) இல்லை. (69)

தெய்வம் இலதென்பார்க்கு தண்டித்தலில்லை என்றதால்
இவரை மறுமையில் நரகவேதனை முதலியவற்றால் தண்டித்
தலால் இம்மையில் இல்லை என்றபடி ; தெய்வம்-சொல்லால்
அஃறிணை ஆதலால் உளது, இலது,என்றும் அந்நினைவினை
கொண்டது. ஏ-பிரிநிலை. தேற்றப்பொருளதாயிய அன்றே-ஓ
ருசொல்லாயிய இடைச்சொல், உமமை-முற்றும்மை.

தீய செயல் செய்வா ராக்கம் பெருகினும்
தீயன தீயனவே வேறல்ல - தீயன
நல்லன வாகாவா நாவின் புறநக்கிக்
கொல்லுங் கவயமா போல்.

இ-ள்-நா - நாவினால், இன்பு உற - இன்பம் உண்டாக,
நக்கி-நக்கி, கொல்லும்-பின்கொல்லுகிற,கவயமாபோல-காட்
டுப்பகவைப்போல, தீய செயல் - பொல்லாங்கான செய்கை
யை, செய்வார் - செய்பவர்களுடைய, ஆக்சம்-செல்வங்கள்,
பெருகினும் - முன்பெருகினாலும், தீயன-கெடு தொழிலால்வ
ந்த செல்வங்கள், தீயனவே-துன்பந்தருவனவேஆம்,வேறுஅ
ல்ல-இன்பந்தருவன அல்ல,(ஆதலால்)தீயன-தீயவை, ஆகா-
அடைதற்குரியன அல்ல, நல்லன - நல்லவை, ஆம் - அடைத
ற்குரியன. (70)

தீய பண்படியாகப்பிறந்தகுறிப்புப்பெயரொச்சம்;தீமை-
பகுதிய்-சந்தி, அ-பெயரொச்சவிசுதி, மகராஜகாரக்கேடு சந்தி
யால்வந்த்விதாரம். செயல் செய்வார்-நிலைமொழி அஃறிணைப்
பெயராதலாலும், இப்புணர்ச்சி இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொ
கைப்புணர்ச்சியாதலாலும், நன் - சுரு-சு-எடு-இன்படி நிலை
மொழியீற்று லகரம் திரியாமல், நன்-சு-சு அரு-இன்படி வி
காரத்தியல்பாயிற்று.

நன்மக்கள் செந்நாத் தழும்பிருக்க நான்வாயும்
செந்நெறிச் செல்வாரிற் சீழல்லர் - முன்னைத்தம்
ஊழ்வலி யுன்னிப் பழிநாணி யுள்ளுடைவார்
தீய செயலுஞ் சில.

இ-ள். தம் - தம்முடைய, முன்னை - பழமையாகிய, ஊழ்வ
வி-ஊழ்வினையினது வலியை, உன்னி-(தமஅனுபவத்துக்குக்
காரணமாக) நினைத்து, பழி-பழிக்கு, நாணி-கூசி, உள்உடை
வார் - மனம்வருந்துவோர், சிலதீய - சிலபொல்லாங்குகளை,
செயினும - செய்தாராயினும், [அவர்] நல்மக்கள் - நல்லோரு
டைய, செந்நா-உண்மையைச்சொல்லும்நாவில், தழும்புஇரு
க்க-புகழ்ந்ததழும்புமாறாபடி, நான்வாயும்-நாஸ்தோறும், செ
ம்நெறி-நல்வழியில், செல்வாரின்-நடக்கின்றவர்களினின்று
ம், கீழ் அல்லர் - தாழ்நவரல்லர். (71)

நாக்குக்கு உண்மை கூறுதலின்மேற் பட்டநன்மை வே
றில்லாதபடியால் செமமைக்கு உண்மைகூறுதலெனப்பொரு
ள் கொள்ளப்பட்டபோதினும், செந்நா-பண்புத்தொகைகிலைத்
தொடர். விரிந்தால் செம்மையாகிய நா எனவிரியும். தழும்பு-
முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர், முதலிலுள்ள உம்மை முற்றும்
மை;சுற்றிலுள்ள உம்மை சிலதீயவுஞ் செய்யானொன்பொருள்
தரலால்எதிர்மறையும்மை. தீய-பண்படியாகப்பிறந்த பலவி
ன்பாற் படர்க்கைப்பெயர்.

கற்புசித் தன்பு முடித்துநாண் மெய்ப்பூசி
நற்குண நற்செய்கை பூண்டாட்கு - மக்கட்டீப
நென்பதோர் செல்வமு முண்டாயி னில்லன்றே
கொண்டாற்குச் செய்தவம் வேறு.

இ-ள். கற்பு - கற்பாகிய உடையை, உடுத்து - தரித்து,
அன்பு - அன்பாகிய மலரை, முடித்து - முடித்து, நாண் -
நாணமாகிய சந்தனத்தை, மெய்ப்பூசி - உடம்பில பூசி, நற்கு

ணம் - நற்குணமும், நற்செய்கை - நற்செய்கையு மாகிய ஆப
ரணங்களை, பூண்டாட்டு - பூண்டவளுக்கு, மக்கட்பேறு என்
பது - பிள்ளைப்பேறென்பதாகிய, ஓர்செல்வமும் - ஒப்பற்ற
செல்வமும், உண்டாயின்-உண்டாயிருந்தால், கொண்டாற்கு-
கணவனுக்கு, செய்தவம் - செய்த தவப்பயன், வேறு இல் அ
ன்றே - வேறுஇல்லையாம். (72)

மக்கட்பேறு இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைகளைப்
புணர்ச்சி யாதலாலும், நிலைமொழி உயர்நிலைப்பெயராதலா
லும் - நன் - சுரு - ரு - நுக - இன்படிநிலை மொழியீற்றுளக
ரம் இயல்பாகாமல், அரு - இன்படி, இயல்பின் விகாரமாயிற்
று. பேறு-முதலிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். அன்றே-தேற்றப்
பொருள் தரும் இடைச்சொல்.

அன்பொடருளுடைய றோனு முயிர்நிலைமற்
றென்பியக்கங் கண்டும் புறந்தரார்-புன்புலாற்
பொய்க்குடி லோம்புவரோ போதத்தாற் ருமவேய்ந்த
புக்கில் குடிபுகுது வார்.

இ-ள். அன்போடு - அன்புடனே, அருள் - கிருபையை, உ
டையர் ஏனும்-உடையாராயினும், என்பு-எனும்பு, இயக்கம்-
மேலெழுந்துதோன்றல், கண்டும்-உண்டாகியும், உயிர்நிலை
தம்முடம்பை, புறந்தரார்- (அன்பும் அருளும்வைத்து) காப்
பாற்றார், (ஏனெனில்) போதத்தால்-ஞானமாகிய மேற்பாப்
பால், தாம்வேய்ந்த-தாம்கூடாவேய்ந்த, புக்கில்-மோட்சமா
கிய வீட்டில், குடிபுகுதுவார்-குடிபோக எண்ணுவோர், புல்
புலால்-இழிவாகிய ஊனல் ஆன, பொய்க்குடில்-நிலையில்லாத
தாகிய உடலென்னுங் குடிசையை, ஓம்புவரோ-காப்பாரோ
காக்கார். (73)

அன்பு -தம்மோடு சம்மந்தமுடைய உயிர்களின்மேல்
வைக்கும்பரிவு. அருள் சம்மந்தத்தாலல்லாமல் இயல்பாக எல்

வாவுயிர்களிடத்தும் வைக்கும் இரக்கம். உயிர்நிலை-ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகைக்காரணப்பெயர்; விரிந்தால் உயிரினது நிலையையுடையது எனவிரியும்.

சிற்றின்பஞ் சின்னீர தாயினு மஃதுற்றார்
மற்றின்பம யாவையுங் கைவிடுப-முற்றுந்தாம்
பேரின்ப மாக்கட லாவொர் வீழ்பவோ
பாரின்பப் பாழ்ங்கும்பி யில்.

இ-ள். சிறு இன்பம்-சிற்றின்பமானது, சில்லீரது ஆயினும்-அற்பகபாவமுடையதாயினும், அஃது உற்றார்-அச்சிற்றின்பத் தையடைந்தவர்கள், மற்று இன்பம்யாவையும்-மற்ற இன்பங்கனையெல்லாம், கைவிடுப-கைவிடுவார்கள், பேர் இன்பம்-பேரின்பமாகிய, மாகடல்-பெரியகடலில், முற்றும் ஆடுவார்-மூவது முழுகுவோர்,பார் இன்பம்-உலக இன்பமாகிய,பாழ்கும்பியில்-பாழ்நரகத்தில்,வீழ்பவோ-வீழ்வார்களோ வீழார்.(74)

சிற்றின்பம் ஒருசொல்லின்தன்மையது. உம்மைமூன்றில் முன்னது இழிவுசிறப்பு. பின்னைய விரண்டும்முற்றுப் பொருளுன.மற்று-பிறிதென்னும்பொருளது.

பரபரப்பி னோடே பலபல செய்தாங்
விரவுபகல் பாழுக்கிறைப்ப-ஒருவாற்றான்
நல்லாற்றி னூக்கிற் பதறிக் குலைகுலை
எவ்வாற்றா னுவ்வா ரியா.

இ-ள். பரபரப்பினோடே - (பலா) மிக்கவினாவுடனே, [ள். திதுஞ்சோம்பலில்லாமல்] பலபலசெய்து-மிசப்பலகாரியங்களைச்செய்யாநின்று.இரவுபகல்-இராவையும் பகலையும், பாழுக்கு-வீண்காரியத்துக்கு, இறைப்ப-உழிப்பார்கள், ஒரு ஆற்றான்-ஒருவிதத்தால், நல் ஆற்றின்-நல்வழியில்,எய்க்கின் (பெரியவர்)-உற்சாகப்படுத்திச்செலுத்தினால், பதறி-துடித்து, குலை

குலைப-நடுநடுங்குவார்கள், இவர்-இத்தன்மையோர், எவ்வாற்
ரூன்-எவ்விதத்தால், உய்வார்-(பிறவித்துன்பத்தினின்றும்)த
ப்புவார். (75)

பரபரப்பு, குலைகுலைப, என்னும் இரண்டும் இரட்டைக்கி
ளவி; இரட்டைக்கிளவியாவது அதில் உள்ள முன்மொழியும்
பின்மொழியும் நடுவில் நிறுத்திச் சொல்லப்படாமல் உச்சரிக்க
ப்படவேண்டிய சொல்லின் அடுக்காம். ஊக்கின் என்பதனை நல்
லாற்றில்-தூக்கின் எனப்பிரிக்கையில், நல்வழியில் செலுத்தி
னால் எனப்பொருள்கொள்ளலாம். தூக்கல்-தள்ளல்.

இனைய முதுதவ மாற்றுது நோற்றென்
றுனைவின்று கண்பாடு மூழே-விளிவின்று
வாழ்நாள் வரம்புடைமை காண்போற் காண்பாரும்
தாழாமே நோற்பார் தவம்.

இ-ள். விளிவு-சாதல், இன்று-இல்லாமல், வாழ்நாள்-ஆயுள்,
வரம்பு-இவ்வளவு என்கிற எல்லையை, உடைமை-உடைத்தா
யிருப்பதை, காண்பு-எல்-அறியமாட்டுவாரானால், இனையம்-நா
ம் இளமைப்பருவத்தை யுடையோம், முதுமை-முதுமைப்
பருவத்தில், நோற்று-(பரிமுதலியவற்றை)பொறுத்து, தவம்-
தவத்தை, ஆற்றுதும்என்று-செய்வோமென்று, உளைவு இன்
று-வருத்தமில்லாமல், கண்பாடும்-உறங்கிக்கிடப்பதும், ஊழே-
முறைமையே, [இது இப்படியிருக்க] காண்பாரும் -(தங்கள்
வாழ்நாள் இவ்வளவு என்று) அறியவல்ல முனிவரும், தாழா
மே-தாமதியாமல், தவம் நோற்பார்-தவஞ்செய்வார். (76)

முதுமை என்பதில் மை - ஈறுதொகுத்தலாய்நின்றது.
இனையம், ஆற்றுதும், இரண்டும் தனித்தன்மைப்பன்மை;
முன்னது குறிப்புவினைமுற்று; பின்னது எதிர்காலத் தெரி
வினைமுற்று.

நல்லவை செய்யத் தொடங்கினு நோனாமே
அல்லன வல்லவற்றிற் கொண்டுக்கும்-எல்லி
வியனெறிச் செல்வானா யாறலைத் துண்பார்
செலவு பிழைத்துய்ப்ப போல்

இ-ள். ஆறலைத்து-வழிபறித்து, உண்பார்-(பறித்த அப்பொருளால்) சீவனஞ்செய்யுங்கள் எங்கள், எல்லி-இரவில், வியன் நெறி-பெருவழியில், செல்வானா-போகின்றவர்களை, செலவு-(உத்தேசித்த இடத்துக்கு) பொறலை, பிழைத்து-வழிதவறச் செய்து, உய்ப்புபோல்-வேறுவழியில் செலுத்துவார்போல, நல்லவை-நற்காரியங்களை, செய்யத்தொடங்கினும்-(ஒருவர்) செய்யத் தொடங்கினாலும், அல்லன-பாவங்கள், நோனாமே-பொறுக்காமல், அல்லவற்றில்-கெட்டகாரியங்களில், கொண்டு-(அவரை) தம்வசப்படுத்தி, உய்க்கும்-செலுத்து ம் (77)

தவம், முன்செய்தவத்தால் கைகூடுமென்பது கருத்து. உம்மை - செய்யத்தொடங்குதலின் அருமையைக்காட்டுதலால் உயாவுகிறப்பு.

நெஞ்சு புறம்பாத் துறந்தார் தவப்போர்வை
கஞ்சுக மன்று பிறிதொன்றே-கஞ்சுகம்
எப்புலமும் காவாமே மெய்ப்புலங் காக்கும்
றிப்புலமும் காவா திது.

இ-ள். நெஞ்சு-மனம், புறம்புஆக-புறத்தில் இருக்க, துறந்தார் - துறந்தவர்களுடைய, தவப்போர்வை-தவவேஷமாகிய போர்வை, கஞ்சுகம் உம் அன்று - சட்டையுமல்ல, பிறிது ஒன்றே-வேறாகிய ஒருபொருளே, (ஏனெனில்) கஞ்சுகம் - சட்டை, எப்புலமும்-எல்லாப்புலங்களையும், காவாமே-காக்காமல், மெய்ப்புலம்-உடம்பாகிய புலனை, காக்கும்-பாதுகாக்கும், இது-தவவேடப்போர்வை, இப்புலமும்-மெய்ப்புலனையும், மற்றுக்காவாது-காக்கவல்லமையில்லாதது. (78)

தவம்-காரணவாகுபெயர்.தொழில் முயற்சிக்காக உடை உடுப்பதுபோல், பிறரைமயக்கும்படி.கொள்ளும் தவவேடமானது மேற்சொல்லிய உடை பணி குளிர் முதலியவற்றை த்தடுத்தல் போலுங்கூட பயன்படாதபடியால் அதை,போர்வையென்றார். எப்புலமும் என்பதிலுள்ள உம்மை - முற்று. இப்புலமும் என்பதிலுள்ள உம்மை இழிவுசிறப்பு.

வஞ்சித் தொழுகு மதியிலிகாள் யாவரையும்
வஞ்சித்தோ மென்று மகிழ்ந்மின்-வஞ்சித்த
எங்கு முளனொருவன் காணுங்கொ வென்றஞ்சி
அங்கங் குலைவ தறிவு.

இ-ள். வஞ்சித்து-(தவவேடத்தினால் உலகத்தாரை) வஞ்சனைசெய்து, ஒழுகும்-நடக்கின்ற, மதியிலிகாள்-அறிவில்லாதவர்களே,யாவரையும்-எல்லாரையும்,வஞ்சித்தோம் என்று-(இதுவரையும்) நமதுகெட்ட ஒழுக்கம்பிறரறியாதபடி நடந்தோமென்று, மகிழ்ந்மின் - மகிழ்ச்சி யடையாதிருங்கள், வஞ்சித்த-பிறரறியாதபடி நடந்தகெட்ட ஒழுக்கங்களை, எங்கும் உளன்-எப்பொருள்களிலும் நிறைந்துள்ளவனாகிய, ஒருவன்-ஒப்புயர்வில்லாத கடவுள், காணும்என்று-அறிவானென்று, அஞ்சி - பயந்து, அங்கம்குலைவது - உடல்நடுங்குதல், அறிவு-அறிவாம். (79)

ஒழுகுமென்னும் காரியப்பொருள் தரும் பெயருச்சம் மதியிலிகாளென்னும் பெயரின்பகுதியாகிய மதியின்மை என்னும் சுருவிப்பெயர்கொண்டது.மதியிலிகாள்-பண்படியாகப்பிறந்தபெயர்.மதியின்மை-பகுதி,இ-ஆண்பாற்படர்க்கை விசுதி, மகர ஐகாரக்கேடு சந்தியால்வந்தவிகாரம், கள்-அப்பாற் பன்மைகாட்டிம் விசுதி ; இப்பெயர் விளியுருபேற்று ஈற்றயல் அகரம் ஆகாரமாயிற்று

மறைவழிப் பட்ட பழிமொழி தெய்வம்

பறையறைந்தாங் கோடிப் பாக்கும்-கழிமுடைப்

புன்புலா னூற்றம் புறம்பொதிந்து மூடினும்
சென்றுதைக்குஞ் சேயார் முகத்து.

இ-ள். கழிமுடை-மிக்க தூர்க்கந்தத்தையுடைய, புல்புலா - இழிவாகிய இறைச்சியை, பொதிந்து-ஒன்றிற் போட்டு, மூடினும்-மூடிவைத்தாலும், நாற்றம்- அதன்கெட்டநாற்றம், புறம் சென்று-வெளிப்பட்டு, சேயார்-தூரத்திலிருப்பவருடைய, முகத்துஉம்-முகத்திலும், தைக்கும்-படும். [அதுபோல] மறைவழி-மறைவில், பட்ட-நடந்த, பழி-பழிக்கப்படும் செய்கையைக்குறித்து, மொழி-சொற்கள், தெய்வம்-கடவுள், பறை அறைந்தால் ஆங்கு-பறைகொட்டி னூற்போல, ஒடி-வினைந்து, பரக்கும்-(எங்கும்) பரவும். (80)

மறை-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இது இடத்துக்கானமையால்தொழிலாகுபெயர். வழி-ஏழனுருபு. பழி-முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர். அறைந்தாங்கு என்பது அறைந்தது + ஆங்கு என வரும், பரக்கும்-செய்யுமென் வாய்பாட்டெதிர்காலவினைமுற்று; பர-பகுதி, க்-சந்தி, கு-சாரியை, உம்-எதிர்காலத்திணைபாலிடப்பொதுமைவிருதி, உகரக்கேடு சந்தியால்வந்தவிகாரம், சேயார்-இடமடியாகப்பிறந்தபெயர்; சேய்மை என்னும் பண்பு இடத்துக்கானமையால் பண்பாகுபெயர். முகம், முதலாகுபெயர்; இதனீற்றில் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை தொகுக்கப்பட்டது.

மெலியார் விழினுமொருவாற்றா னுய்ப
வலியார்மற் றென்றானு முய்யார் - நிலைதப
நொய்ய சழக்கென வீழாவாம் வீழினும்
உய்யுமா லுய்யா பிற.

இ-ள். நிலைதப-நிலைதவறி, நொய்ய-அற்பமானவை, சழக்கு என-வினாவாக, வீழா-விழமாட்டா, வீழினும்-வீழ்ந்தாலும், உய்யும்-தப்பும், பிற-கனமானவை, உய்யா-(வீழ்ந்தால்) தப்புவன அல்ல, [அதுபோல] மெலியார்-சிறியோர், விழினும் (தந்

நிலையினின்று) தவறினாலும், ஒருஆற்றான்-ஒருவகையால், உய்யப்(அத்தவறுதலினின்று)தப்புவார், வலியார்-பெரியோர், (தந்நிலையில் தவறினால்) ஒன்றானும் - ஒருவகையாலும், மற்று உய்யார்-தப்புவாரல்லர். (81)

மெலியார்-இல்லறத்தார்; வலியார்-துறவறத்தார். விழிந்-செயினென்வாய்பாட்டி, நந்தகாலவினையெச்சம்; விழு-பகுதி. வீழ்-இதன்மொழி. விழினும், வீழினும்- இவ்விருண்மம்மைகளும் எதிர்மறை உம்மைகள், இழிவுசிறப்புமாம். சழக்கென-வினாவுக்குறிப்பிடைச்சொல். பிற-இடைச்சொலடியாகப்பிறந்தபலவிற்படர்க்கைப் பெயர். பிற-பகுதி, அ- பலவிற்படர்க்கைவிசுதி, பகுதியிற்று அகரக்கேடுகடைக்குறை. ஆம், ஆல், அசை.

இசையாத போலினு மேலையோர் செய்கை
வசையாகா மற்றையோர்க் கல்லால்-பசுவேட்டுத்
தயோம்பி வான்வழக்கங் காண்பாரா யொப்பவே
ஊனோம்பி யூன்றின் பவர்.

இ-ள். தீலும்பி-தீயைவளர்த்து, பசு-பசவினால், வேட்டுயாகஞ்செய்து, வான்வழக்கம்-மேகம்மழைபெய்தலை, காண்பாரா- செய்யவல்ல அந்தணரை, ஊன் தின்று - ஊனைத் தின்று, ஊன் ஒம்புபவர் - உடலைப்பாதுகாக்கும் இழிசனர்கள், ஒப்பவே-ஒப்பாவார்களோ, ஒப்பாகார்; [அதுபோல] மேலையோர்-பெரியோருடைய, செய்கை-செயல்கள், இசையாத-பொருந்தாதன, போலினும்-போலக்காணப்படினும், மற்றையோர்க்கு-(அச்செயல்கள்)கீழோர்க்கு, அல்லால்-பழிப்பாக இருப்பன அல்லாமல், வசை ஆகா- (அப்பெரியோர்களுக்கு) பழிப்பாகமாட்டா. (82)

பசு-யாகத்துக்குரிய உயிர்களுக்குப் பொதுப்பெயர். வான்-என்னும் ஆகாயத்தின் பெயர் மேகத்துக்கும், அது மழைக்

கும் ஆனமையால் இருமடியாகுபெயர். வழக்கம்-தொழிற்பெயர், வழங்கு-பகுதி. இதன்பொருள்-கொடுத்தல். வான் வழக்கங் காண்பாரா என்பதற்கு, வான்-சுவர்க்கத்துக்கு, வழக்கம்-செல்வத்தை, காண்பாரா-செய்வாரா எனச் சொல்லினும் அமையும். வெட்டு-இறந்த காலவீனையெச்சம்; வெள்-பகுதி, ட்-இறந்த கால இடைநிலை, உ-வீனையெச்சவிருதி, ளகரமடகரமானது சந்தியால்.

எவரொவ ரொத்திறத்த ரத்திறத்த ராய்நின்
றவரவர்க் காவன கூறி - எவரொவர்க்கும்
உப்பாலாய் நிற்பமற் றெமமுடையார் தமமுடையான்
எப்பாலு நிற்ப தென-

இ-ள். தம் உடையான் - தம்மை ஆளாக உடையகடவுள், எப்பாலும் - (எல்லாப் பொருள்களிலும்) உள்ளும் புறமபும், நிற்பது என - நிறைந்திருப்பதுபோல, எம் உடையார்-என்னை ஆளாகவுடைய யோகிகள், எவர்எவர் - யாவர்யாவர், எத்திறத்தார் - எந்தெந்தப் பக்குவத்தை யுடையாரோ, அத்திறத்தார் ஆய் - அந்தந்தப்பக்குவத்துக்குத்தகுந்தவர்களாய், நின்று-தாம் இருந்து, அவர் அவர்க்கு-அவரவர்களுக்கு, அவன-தகுந்தஉறுதிமொழிகளை, கூறி-உபதேசித்து, எவர்எவர்க்கும்-எவரொவர்களுக்கும், உப்பால் ஆய் - புறம்பாகி, நிற்ப-இருப்பார்கள். (83)

எவரொவரொன முன்னேகூறினமையால் எத்திறத்தொன் பதற்கு எந்தெந்தத்திறத்தொன வினாகூட்டப்பட்டது. எவரொவ ரொன்றது கல்வி யறிவுடையோரையும் அதுஇல்லாரா யுமாம். எவ்வெத்திறத்தொன்றது தீவிரபக்குவம், மந்த பக்குவ முடையார்களை. முதலிலுள்ளநான்கனுருபு கொடைப்பொரு ளது. பின்னுள்ளது ஐந்தாவதனீங்கற்பொருளது. எவரொவர் க்கும் உப்பாலாய் நிற்ப என்பதற்கு, எவரொவர்களுடைய நிலை

யிலும் அலவாமல் தந்நிலையாகிய யோகநிலையில் நிற்பாரென்பது கருத்து. [ர்ச்சி

மெய்யுணர்ந்தார் பொய்ம்மெற்புலம்போக்கார்மெய்யுணைவருதல் கண்ணாப் புலங்காப்பார் - மெய்யுணர்ந்தார் காப்பே நிலையாப்பழிநாண நீன்கதவாச் சேர்ப்பார் நிறைத்தாழ் செறித்து.

இ-ள். மெய் உணர்ந்தார் - (பிறப்புவிடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும்) உண்மையறிவா லறிந்தவர்கள், பொய்மேல்-நிலையில்லாதனவாகிய விஷய இன்பங்களில், புலன்-ஐம்புலன்களையும், போக்கார் - செலுத்தாமல், மெய் - மெய்மையாகிய முதற்பொருளை, உணர்ச்சி- பாவித்தல், கைவருதலே - சித்திப்பதே, கண்ணாக - கருத்தாக, புலம்காப்பார் - அவ்வைம்புலங்களையும் தடுப்பார்கள், மெய் உணர்ந்தார்-அவ்வுண்மையறிவாலறிந்தவர்கள், காப்பே-(புலங்களை) அடக்குதலே, நிலையாக-வாசற்காலாகவும், பழிநாணம் ஏ-பழிக்குக்கூசுதலே, நீன்கதவாக - பெருங்கதவாகவும், கிறை-(மனத்தைப் புலன்களின்வழியிற் செல்லாமல்)அடக்குங்குணமாகிய, தாழ் - தாழக்கோலை, செறித்து-உறுதியாகப்போட்டு, சேர்ப்பார் - (முதற்பொருளை பாவித்தலில் மனத்தை) ஒருமைப்படுத்துவார்கள். (84)

சந்தேக விபரீதங்கள்இல்லாமல் அறிதலைஉண்மையறிவா லறிதல்என்றார். உணர்ந்தார், சேர்ப்பார், செயப்படுபொருள் குன்றாவினையாதலால் செயப்படு பொருள் வருவிக்கப்பட்டது - முன்னதுவினையாலணையும்பெயர். பின்வந்த மெய்யுணர்ந்தார், சுட்டுப் பொருளது. ஏகாரத்தைப் பின்னம்கூட்டுக. பிறப்புஇறப்பு இல்லாமல் நித்தியமாய், விகாரமில்லாமல் இருத்தல்பற்றி முதற்பொருளை மெய்-என்றார்.முதற்பொருளென்றது கடவுளை, கண்ணு, நிலையா, கதவா என்பன ஈறுகெட்டு நின்றன.

கற்றுத் துறைபோய காதலற்குக் கற்பினான் ,
பெற்றுக் கொடுத்த தலைமகன்போல் - முற்றத்
துறந்தார்க்கு மெய்யுணர்விற் றோன்றுவதே யின்பம்
இறந்த வெலார் துன்பமலா தில்.

இ-ள். கற்று - (ஞானநூற்களை) கற்று, துறை - பொருள்
வகைகளில், போய - தேர்ந்த, காதலற்கு - கணவனுக்கு, கற்
பினான் - கற்புடையமனைவி, பெற்றுக்கொடுத்த - பெற்றுக்
கொடுத்த, தலைமகன்போல் - அறிவிற்கிறந்த புத்திரன்போல்,
முற்ற-முழுவதும், துறந்தார்க்கு-துறந்தவர்க்கு, மெய் - முத
ற்பொருளை, உணர்வில் - அறிதலில், தோன்றுவதே - தோன்
றும் இன்பமே, இன்பம்-இன்பமாம், இறந்தஎல்லாம்-(அது)
ஒழிந்த உலகத்தின்பமெல்லாம், துன்பம்-துன்பமாம், அலாது
இல் - இன்பமாவதில்லை. (85)

துறை என்பதுநீர்க்களையின் பெயராயினும், அது இங்கு
வகை என்னும்பொருள்தரலால் பண்பென்னப்பட்டது. ஏ-
பிரிசிலை. இறந்த - பெயசொச்சம். இறந்தகால வினைப்பெய
ராகக்கொள்ளின் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைநிலை
த்தொடராம்; விரியின் இறந்தவாகியஎல்லாம் என்றாகும்.

கற்றாங் கறிந்தடங்கித் தீதொரீஇ நன்றுற்றிப்
பெற்றது கொண்டு மனந்திருத்திப் - பற்றுவதே
பற்றுவதே பற்றிப் பணியறநின் றொன்றுணர்ந்து
நிற்பாரோ நீணெறிச்சென்றார்.

இ-ள். கற்று - (ஞானநூற்களை) கற்று, அறிந்து- (அவற்றி
ன்பொருள்களைச் சந்தேக விபரீதமில்லாமல்) அறிந்து, அடங்
கி- (கர்வமில்லாமல்) அடங்கி, தீது - (அந்நூல்கள்) விலக்கி
யதினின்றி, ஓரீஇ-நீங்கி, நன்று- (செய்யும்படி) விதித்ததை,
ஆற்றி - செய்து, பெற்றதுகொண்டு - அடைந்த அறிவினால்,
மனம்-மனத்தை, திருத்தி-திருந்தச்செய்து, பற்றுவதே-கொ

ள்ளுதற்குரிய முத்திரெறியையும், பற்றுவுதே-(அதற்கு அமைந்த) உபாயத்தையும், பற்றி-உட்கொண்டு, பணி-வேறுமுயற்சி, அற-நீங்க, நின்று - (தியானநிலையில்) நின்று, ஒன்று ஒப்புயர்வு இல்லாத முதற்பொருளை, உணர்ந்து - (இடைவிடாமல்)பாவித்தல்செய்து,நிற்பாரோ-(அந்நிலையில்)மாறாதவனோ, நீள்நெறி - (முத்தியினது) பெருவழியில், சென்றார் - அடைந்தவர். (86)

தன்வினை, பிறவினை, இரண்டுக்கும் பொதுவாகிய ஓர்இன்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் இங்குத் தன்வினையாய் நின்றது. நீது, நன்று, பண்படியாகப்பிறந்த பெயர்ச்சொற்கள். நன்மை-பகுதி, து-ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி, பகுதிப்பொருளதாகிய மை - விசுதிக்கேடும், லகரம் றகரமாகத்திரிந்ததும் சந்தியால்வந்தவிகாரங்கள். றகரம் னகரமானது மெலித்தல் விகாரம்.பெற்றது-வினைமுதல் வினையைச் செயப்படுபெருளின்மேல் ஏற்றிச்சொல்லப்பட்ட ஒன்றன்படர்க்கை இறந்தகாலவினையாலணையும்பெயர்.

ஐயந் திரிபின் றளந்துத் தியிற்றெளிந்து
மெய்யுணர்ச்சிக் கண்விழிப்பத் தூங்குவார்-தம்முளே
காண்பதே காட்சி கனவு நனவாகப்
பூண்பதே தீர்ந்த பொருள்.

இ-ள். அளந்து-(ஆன்மசொருபத்தை வேதாகமங்களாகிய) அளவையாலறிந்து,ஐயம்-சந்தேகமும், திரிபு-விபரீதமும், இன்று-இல்லாமல், உத்தியின்-கருதலளவையால், தெளிந்து-துணிந்து, மெய்-முதற்பொருளை,உணர்ச்சி-பாவித்தலாகிய, கண்விழிப்ப - கண்விழியாநிற்க, தூங்குவார் - ஞானநித்திரைசெய்பவர்கள், தம்முள்-தம்மிடத்தில், காண்பதே-தோன்றுவதாகிய ஆனந்தமே, காட்சி ஆக-காணப்படும் பொருளாகவும்,கனவு ஏ - (அத்தூக்கத்தில் வெளிப்படும்) கனுவே, நனவுஆக-

சாக் கிரமாகவும், பூண்பதே - பொருந்துநிலையே, தீர்த்தபொருள்-முடிந்தபயனாகும் (87)

விழிப்ப-செய வெனெச்சம் ; விழி-பகுதி,ப்-சந்தி, ப்-விரித்தல்விகாரம்,அ - நிகழ்காலவினையெச்சவிருதி. முன்னுள்ள ஏ-சுற்றசை. மற்ற இரண்டுமபிரிநிலை. காண்பதே என்னும் ஏகாரத்தைக்கனவு என்பதனோடும், ஆக-என்னும் வினையெச்சத்தைக் காட்சி என்பதனோடுங் கூட்டுக.முதற்பொருளை இடைவிடாது பாவித்,நல்செய்து வேறுமுயற்சியில்லாமல் ஆநந்திக்கின்றவ ராதலால் மெய்யுணர்ச்சிக் கண்விழிப்பத் தூங்குவாரொன்றார். காட்சி, காண்-பகுதி,ச்-எழுத்துப்பேறு,இ-செயப்படுபொருள்தரும்விருதி, ணகரம் டகரமானது சந்தியால் ; சி-புடைபெயர்ச்சி விருதி எனக்கொண்டு தொழிலாகுபெயரொனலும்பொருந்தும,பூண்பது-என்பது மேலைச்செய்யுளில்பெற்றதுஎன்பது போன்ற எதிர்கால வினையாலணையும்பெயர். காண்பது எதிர்கால வினையாலணையும்பெயர்.

— : 0 : —

முற்றிற்று.

TRANSLATION
OF
NIDINERIVILAKKAM

1. Youth is a bubble on the surface of the waters. Abundant wealth is like the long waves that roll on the waters. The body is like a character traced on water. Why then do we not, oh my friends ! worship the court of our God ?

2. Learning will teach virtue, and yield wealth, pleasure, and heavenly bliss ; it will establish a good name abroad ; and when calamities befall you, it will lend you a helping hand. Hence there is no better support to short-lived mortals than learning.

3. Learning, though painful in the beginning, will (ultimately) afford delight. It will destroy ignorance, and extend knowledge. Oh thou decorated with well-wrought jewels ! The evil that springs in the end from protracted sensual indulgence, exceeds the frivolous pleasure it at first affords.

4. With learning as a chaste wife, with sweet poetry as the darling son of that wife, and with a wide vocabulary as abundant wealth, there are some who also possess the talent of adorning a grand assembly.

5. How extensive soever it may be, learning will be of no avail if not acquired under a proper tutor, with due appreciation. Even if so acquired, of what use is it without vigor of expression ? Should that also be possessed, it is like a golden flower that possesses fragrance.

6. The learning of those who tremble through fear in an assembly, the blustering words of the illiterate who fear not an assembly, the wealth of those who neither give it to others nor enjoy it themselves, and the generosity of the indigent, are things, the absence of which is better than their existence.

7. Although the god^d ss of learning lives in the countenance (of both Brahma and Tamil Pandits) he bears no comparison to the Tamil Pundits ; for the fame that these obtain through their work perishes not like the useless body made by Brahma.

8. To attempt to learn more and more, without digesting by reflection what has been already acquired is like voluntarily throwing away in the sands the abundant wealth that was in one's hand, and then toiling to secure it by sifting the sands.

9. Just as the deeds of charity undertaken by a person will fail, should his wife be devoid of domestic virtues, so will the learning of the indigent, extensive though it be, fail to secure even the slightest applause.

10. The world will talk harshly to him who has no wealth, although he be kind and humble; whereas they will crouch under the feet of the wealthy though they may be the reverse in manner. The inhabitants of the sea-girt earth are not good and they are subject to a species of insanity.

11. Men will do menial services to the rich, importuning them with suits for redress although they be found niggardly. Is it not proper that those who have not performed great deeds of penance in the former births should dance attendance on those who have so done? This is not due to ignorance.

12. The learned need no other ornaments than their learning. A perfect ornament set with unbroken gems to present the best artistic effect never needs further decoration. Who is there that will endeavour to add beauty to what is passing fair?

13. There is none who knows everything. Be not proud therefore that you have learnt all (that can be learnt.) O thou adorned with heavy ear-rings! even the hard rock can be broken by a small chisel; (while) it cannot be broken by the blacksmith's hammer, at the forge.

14. Observing the condition of persons poorer than yourself, feel glad at heart that your lot is comparatively happy. Be sorry when you see persons cleverer than yourself, by reflecting "what is all our learning to theirs."

15. If the learned or the rich should be humble like the unlearned or the poor who stand in their presence representing their grievances, then alone shall they be said to possess real wealth and learning.

16. Those who are rich in wisdom will bear with patience the presumptuous conduct of the unwise. Does it not appear, on examining, that the lighter weight in a scale-pan rises higher and higher, while the heavier falls lower?

17. Even the good acts of moral men who avoid forbidden actions and perform enjoined deeds only, are evils, should they be puffed up with self-complacent vanity, at their having triumphed over the hostile senses, and preserved themselves steadily in the paths of virtue.

18. The self-praising of a man who desires to secure the esteem of the world, is like endeavouring to feed a light by pouring pure water. Estimableness consists in refraining from self-commendation; and true happiness, in not seeking happiness for its own sake.

19. He who desires to secure the esteem of others should always adhere to this principle without forgetting "That he should extol the virtue and conceal the defects of others, and talk humbly of himself with all."

20. The empty words of those who, having learnt the sciences, teach others, but themselves follow not their own teaching, should possess this virtue, that they should be uttered after such deep reflection as to prevent another from asking this question to their shame. "Why don't you, who have inculcated this maxim, follow it?"

21. Those who impart spiritual instruction to others for gold, thus rendering their knowledge useful to them, derive a further advantage, namely—the strength of mind to slight the pain anticipated and make the king of the dead a servant (to carry off their own lives.)

22. *That a person not* destined to learn the sciences, should audaciously open his impure mouth in the assembly of the wise, seems as if he would tell his audience not to fear his stout appearance, like quadrupeds and birds which are frightened at scarecrows of grass.

23. The fault of subjecting one's self to the contempt of the ignorant by driving into their ears what one has learnt, is one's own fault, not theirs. Why should

he who knows everything feel pain when another does not appreciate his worth, although he himself has not discovered his character.

24. The great will not dance attendance on the Court of the king. The mean will rejoice at what they have obtained by standing in waiting at the Court. The cat lives in the splendid apartments of the palace. While the powerful elephant which breaks the post to which it is tied stands (only) at the entrance.

25. The husband is the god of the chaste wife; the parents are the gods of the children; the spiritual preceptors are the gods of their disciples; and the sovereign, adorned with leaf-like ornaments, is the god of all.

26. Though princes enjoy the sovereign prerogative of speaking with the eye and seeing with the ear, the fruit of their former virtuous acts, of what use can these be to them who do not protect their subjects with tender mercy? Of what avail are mighty weapons of war to a person devoid of manliness?

27. It is better for a prince to obtain milk from a new milched cow by cutting its udder than to exact tribute from his subjects by oppression. Have we not seen the wealth of those kings increase above computation who preserve their subjects and obtain their dues in justice?

28. A sovereign who will not wait to receive to-morrow what is due to-day will not give audience to the distressed who wish to appeal to him and gnashes his teeth when appeals for redress are made to him; is neither a king nor a *vedan* who plunders in the high way.

29. Persons, who, decorated with sweet smelling garlands of flowers and *sandal*, elegantly dressed in rich dresses and partaking of excellent food, hear not the vigorous and reiterated counsels of the wise, are no better than corpses endowed with breath.

30. The justice of a king consists in his endeavouring to ascertain the truth in person, (suspecting the representations of spies) concealed in secret places, unattended and alone, and in hesitating to act, with the

persuasion that to detect the faults of others is not an easy task. But to remain inexorable in spite of the petitions of the distressed, is not justice.

31. The true wisdom of a king lies in rejecting what is false in the representations of others and accepting what is true. What will they not say, who maintain in the face of the startling reality, that a crow is white. There are some who will approve (as noble) even matricide.

32. Will fools rouse themselves to a sense of danger although it be plainly visible? No. They cannot see. Although thick flames blaze around their bodies, the mountain-serpents will awake not from their deep-breathing slumbers.

33. To alienate the affection of friends, to contract friendship with foes, to mock at spies, to suspect the fidelity of friends, to reject the efficacious advice of the wise, and to become changed in temperament are evil signs of approaching ruin.

34. With the look of the eye for the blooming bud, the smiling countenance for the full blown flower, sweet words of truth for the *unripe fruit*, and generous munificence for the delicious fruit, persons who possess such virtues are like the inexhaustible heavenly ambrosial tree.

35. The drowsy elephant will not grudge a small quantity of rice that may drop from its mouth out of a mouthful it receives; while a crore of crawling ants with all their relatives will subsist on that small quantity.

36. The smiles of esteem in the countenance of a king, who holds the brilliant lance, inflicting death on all animals are superior to, and more delightful than, the profuse munificence of one who devotes to charity his hoard of riches large enough to diminish the expanding skies.

• 37. Those who, sensible how frail is the body of flesh, have determined to preserve the body of glory, will not spare their worthless bodies, in the hope of any future profit should anything happen even to such as are under their protection.

38. Should the mean be certain that they can be secure from death, for ever so short a time, it may not

be absurd in them to lose their courage and honor, for saving their lives.

39. Virtuous widows, sages who, subduing their senses, have relinquished the false earthly pleasures, and the heroes who stand undaunted in the field of battle, will fear not though the mighty Yama appears before them adorned with a garland of *thoombay** flowers.

40. Although the body be festered with sores, eaten up by worms, rank with noxious stench which diffuses itself a *ఉపాశ్రిత* distance around, the fool will heave a deep and painful groan at the very thought of death. Those who have derived the *true* advantage of their bodies will not be sorry to cast off that burden.

41. Contemning if the monarch contemns, and commending to his wish if he commends, the populace follow the varying tastes and humors of their sovereign. What can a vessel do when it is borne along a current of water?

42. Ministers will not fail to approach the king and awake him to the calls of reason, assailing his ears with their counsels, undeterred by incurring his displeasure. The lusty elephant, is under the sway of its (keeper) *దాత* and the ministers of a king are also of his nature.

43. Laboring under the delusion that the King is a friend of yours, do not request of him what you want, on unseasonable occasions. Although occasionally easy of access he will generally be inaccessible. He is devoid of mercy and broods malignity.

44. They will not remember old acquaintances; they will not care for the ties of friendship; they will not regard any other relationship. Kings have no affection when provoked (with any); when, they care for neither friends nor strangers.

45. Do not slightly talk of having waited in the entrance chamber of the court to no purpose. Your long attendance will speak in your favor with the sovereign and raise you ultimately to eminence in the court.

* The wearing of which is a sign of challenge.

46. Persons will persevere in their efforts as long as they live, although their noble object cannot be fully accomplished. It is not wrong to drop the medicine of life into the mouth of the dying man. Some acts, although they may appear impossible, may still ultimately be carried into execution.

47. The wise will not remain idle with the excuse that the decisions of fate will not be affected by their indolence. Who will hold a lamp uncovered in the face of the violent wind merely to test the strength of its fate.

48. There is a power, which, with unintermitted industry as an auxiliary, could destroy the strength of fate itself. The child மாரீக் கண்ணீடையன், who in the presence of all the world baffled fate and destroyed Yama is a sufficient evidence.

49. An act should be carried into execution after weighing the time, the place, the cause and the consequence thereof, and often thinking of all circumstances worthy of consideration and estimating the strength of one's auxiliaries.

50. Those who have set their whole heart at gaining an object will not regard bodily pain of hunger, will not sleep, will not take heed of the evils that others do, and will not even think of the value of opportunities lost and of the injury of slanders heaped on them.

51. Those that do not feel the necessity of being on their guard against enemies, weak though they be, are highly to blame. Though the insignificant frog jump on the surface of a deep pool, is the shadow of an elephant (on its banks) not reflected (clearly) by the waters?

52. Sages, who can sway the whole world with a single word would strive to suppress the influence of lust (inward passion). The wise therefore will not fear a crore of foes from without, but will guard themselves against the more dangerous foes that are within.

53. Expose the hollowness of those who harbor malignity in their hearts under the mask of friendship, and renounce them. Do not think that you have to break the rules of decorum. Men will not keep their sores covered but will try to heal them by incision.

54. In the case of those that hold hollow friendship and practise deceit in secret, it is not to be presumed that their days are not yet numbered. Yama only seems to slumber for the time, unconscions of his own pitiless character.

55. Even the good acts of a man who harbors malice will be considered evil, whereas even the evil acts, however numerous they may be, of men with spotless hearts will seem to be good.

56. The words of the kind-hearted, whether sweet or not, will really be sweet; but the sweet words of the rude will be bitter. வெங்காரம் (borax), although a hot substance will cure diseases, but poison though cool to the touch will kill.

57. What is described as virtue consists in avoiding falsehood, slandering, harshness of expression, and emptiness of speech; in guarding the organs of the senses from sinning; and in removing all impurities from the heart.

58. Those who have stood in the paths of virtue will not condescend to do evil acts, although poverty stares them in their face. The many-spotted male tiger, although pinched with hunger will not feed on the green grass growing in the meadow.

59. The greatest of virtues is to avoid the wealth flowing from selling one's birth and truth and talents that might belong to him and any other thing; to abstain from cherishing the body to the detriment of religious penance.

60. That short-lived mortals, who underrate the value of what they have, but overrate the value of what they have not, should enjoy happiness is impossible. The blazing fire becomes extinct after burning all the fuel within its scope.

61. Abundant wealth will be stable only with those who toil on straight in the paths of virtue and, in spite of pains and privations, acquire riches by means worthy of their birth and station, indulge not in sin, and covet not another's property.

62. Poverty in a benevolent minded-man is better than opulence; for in the former case he cannot be

reproached as being destitute of mercy, kindness and courtesy.

63. To be poor in good words is far worse than to be devoid of benevolence. What can such persons do when they are tongue-tied and their mouths locked up by the blacksmith Sin?

64. To allow the talent of vigor of expression to remain unemployed, is to destroy a proper means of influencing others. Will they who appreciate the value of powerful words hesitate to speak, though to the detriment of their fortune?

65. Those that unswervingly walk in the path of virtue and avoid that of wickedness—howsoever difficult the former, and howsoever easy the latter, may be—will never hesitate to perform any the slightest deed of virtue, provided it brings with it its own virtuous reward.

66. Of what avail is the courtesy shown to those who say they will do what does not lie in their power to do? Their conduct should be exposed like the mercy of one who cuts off the head of a fellow, lest he should give pain to him by angry words.

67. The insolent will trumpet forth their actions, evil though they be, desirous of ostentatious display. There is none in the world who will remain silent after performing deeds of charity, as if he knows nothing about it, and as if some one else had done it.

68. He who exposes the failings of others without any cause of enmity, aiming at no more effect than derisive laughter, will be feared like him who breaks the jaws of a person simply to see him tremble with pain.

69. Should he who has faith in God begin to do evil, the Almighty will stand before him and punish him with rigor; whereas those who ignore the existence of God are not so punished. The father utters words of admonition only to his sons.

70. The wealth of the wicked, although it may for a time grow, will still yield nothing but pain. It cannot but be evil. What is bad cannot be sought after. Hence their wealth is like the jungle cow, which pleases by licking, but kills us.

71. Those who feel afflicted and ashamed by evil deeds being over-ruled by fate, are not inferior to those who move unswervingly in the paths of virtue and whose praises are always in the mouths of the wise.

72. A person whose wife is robed with chastity, decked with the flowers of affection, perfumed with female modesty ornamented with domestic virtues, and also blest with the wealth of child-bearing, need not wish for any thing more.

73. Ascetics will not shrink from seeing their bodies become lean although they are benevolent and merciful. Will they who have to enter a celestial abode reared up by wisdom, deign to cherish this false tenement of clay, rank with corrupt flesh ?

74. Those who indulge in the enjoyment of sensual pleasures, frivolous though they be, will relinquish all other delights for the sake of these pleasures. Will they who have completely bathed in the great ocean of supernal bliss fall into the infernal pit of secular pleasure ?

75. Some there are who waste their days and nights in doing many useless things with rash haste. Should they be led into the right path by some means, they tremble with fear and are confounded. How can such escape the evils incident to birth ?

76. It may be proper in those who know the term of existence on earth allotted to them, to waste their youth in indolence, with the excuse that they may do acts of penance in old age. Even sages who know when they will die, will perform religious austerities without delay.

77. Although a person may begin to do acts of goodness, evil fate envious of his prosperity will lead him into evil ways ; just as the robber at dead of night misleads the traveller on the highway into dangerous paths.

78 The robe of ascetic devotion, worn by those who have cut off all earthly ties, is not like the coat which preserves at least the sense of touch if not the other senses ; for that affords no shelter to any of the senses.

79 Ye fond men ! who indulge in the ways of fraud, rejoice not at the success of your guile—Wisdom consists in trembling with horror at the thought that there is One above, who watches over you wherever you may practise your deceit

80 Slandorous words uttered in secret will spread abroad, as if the Almighty were trumpeting them forth—The noxious stench of putrid flesh, although closely covered up, will affect the senses of distant persons

81 If the weak should fall from virtue they may save themselves by some means, whereas the strong have no means of safety—A fragile thing, when dislodged from its position, does not fall with a loud crash—even if it falls no injury is done to it—but such is not the case with a heavy thing

82 The acts of the great unlike those of the mean, will not be condemned although they may seem improper—Are those who cherish their body with flesh to be compared with those who sacrifice (a cow) to appease the sacred flame, and thereby cause ruin?

83 The Saints that possess our hearts but whose hearts are in turn possessed by God Almighty, instruct men of every nature, adapting their instructions to the kind of reception that they might receive from their hearers—yet these, like Him who stands aloof from all relations, never allow themselves to be governed by any ties of affection towards other men

84 Those who have obtained the knowledge of Truth will not direct these senses towards things that are unreal, making it their sole object to discover the truth, they will guard their senses—Making the preservation of the senses the door-post, and fence of guilt the door, they will curb themselves with the bolt of equity and be absorbed in the Deity

85 Like the first-born presented by his chaste consort, to the husband who has sounded the depths of knowledge, the beatific visions of truth that float in the

minds of holy sages constitute real happiness. All else is evil and painful.

86. Those alone can attain final emancipation who study the works of wisdom, appreciate the truths they contain, feel not the pride of knowledge, avoid what is prohibited in them and perform what they enjoin, purge the impurities of their mind by what they have acquired; discover the means of securing heavenly bliss, stand in contemplation unmindful of any other affairs, and appreciate the divine nature.

87. Some there are that sleep, (in the eyes of the world,) but are wide awake in their exertions after the knowledge of Truth, judging things according to the revealed religion, but discerning what is Truth by their own reflection. These do really "see things" in their observation, and when they dream in such a feigned sleep of theirs, they do really, "find the Truth."

